



KEMALPAŞA

SAYI: 5 - MART 2026

TUTAR: 200 TL

Times

18 MART 1915 

ÇANAKKALE

ZAFERİ

Şehit ve Gazileri Anma
Günü Kutlu Olsun



ISSN 3023-7262



9 773023 726004



Eco-Solvent Dijital Baskı

3 Yıl Baskı Solmama Garantisi, Günlük 1000 m² Baskı Kapasitesi
Canlı Doğru Renk Kalibrasyonu Folyo, Oneway Vision, Kumlama,
Branda, Mesh Branda, Kağıt, Canvas gibi materyallere baskı



Uv Dijital Baskı

10 Yıl Baskı Solmama Garantisi, Günlük 100 m² Baskı Kapasitesi
Canlı Doğru Renk Kalibrasyonu Folyo, Oneway Vision, Kumlama,
Branda, Mesh Branda, Kağıt, Canvas gibi materyallere baskı



Lazer Kesim

100 X 160 Cm Kesim Alanı, Hızlı Çalışma Gücü, Hassas Ve Verimli, Pleksi, Ahşap,
Mdf, Kontrplak, Deri, Kumaş, Kağıt, Karton, Akrilik, Plastik, Pvc, Kauçuk, Keçe, Cam Elyafı, Tekstil,
Polikarbonat, Laminat, Strafor gibi malzemeleri keser



Cnc Kesim

170 X 600 Çalışma Alanı, Hızlı ve Kararlı Hızlarda Üretim, Kesme, Oyma, Derz, Çizme,
Ahşap, Mdf, Kontrplak, Pleksi, Akrilik, Alüminyum, Bakır,
Pirinç, Pvc, Laminat, Polikarbonat gibi malzemeleri işler





İŞIKLI TABELA
İŞIKSIZ TABELA
KUTU HARF
NEON TABELA

LED TABELA
İSG LEVHALARI
FENER TABELA
TOTEM

Biz Kimiz?

Yeni Creative Reklam Teknoloji Ltd. Şti.

İzmir Kemalpaşa'da hizmet veren, reklamcılık ve dijital baskı sektöründe yenilikçi çözümler sunan bir firmadır.

Tabela, dijital baskı, lazer kesim, uv baskı ve açık hava reklam uygulamaları gibi birçok alanda kaliteli üretim ve müşteri memnuniyetini öncelik edinen bir anlayışla çalışıyoruz.

Sektördeki deneyimimizi modern teknoloji ve yaratıcı fikirlerle birleştirerek, her proje için en iyi çözümleri sunmayı hedefliyoruz.

İşimize duyduğumuz tutku, detaylara verdiğimiz önem ve zamanında teslimat ilkemiz, bizi tercih eden müşterilerimizin güvenini kazanmamızı sağlamıştır.

Hizmetlerimiz: Dijital baskı ve uv baskı çözümleri, Lazer kesim ve cnc kesim hizmetleri, tabela ve açık hava reklam ürünleri üretimi, özel tasarım ve kişiselleştirilmiş projeler.

Yaratıcılığımız ve teknolojik altyapımızla hem bireysel hem de kurumsal müşterilerimize yenilikçi ve estetik çözümler sunuyoruz.

Güçlü ekip ruhumuzla sadece bir tedarikçi değil, aynı zamanda iş ortaklarınızdan biri olmayı hedefliyoruz. Yeni Creative ile yaratıcı projelere imza atmak için doğru yerdesiniz.

Yeni nesil reklam ajansı
www.yenicreative.com.tr

EDİTÖR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ / EDİTÖR
MERVE ÇAKICI

DEĞERLİ OKURLARIMIZ;

Bu dergi, yerelden yola çıkıp insanı merkeze alan bir anlatı kurma niyetiyle hazırlandı.

Yaşadığımız çevrede olup bitenleri aktarırken, herkesin kendinden bir satır bulabileceği ortak duygulara ve meselelere de yer veriyoruz.

Çünkü bazı hikâyeler bir mahallede başlar, ama herkese dokunur.

Bu sayıda da hem yakın olanı hem ortak olanı bir arada sunmaya çalıştık.

Keyifli okumalar.

EDİTÖR
ESRA TURGAY

DEĞERLİ OKURLARIMIZ,

Bu sayıda, farklı konuları bir araya getirirken editoryal süreçte dengeyi ve akışı ön planda tuttuk. Yazı ve röportajları, okurun rahatça takip edebileceği bir bütünlük içinde sunmayı amaçladık.

Emeği geçen tüm yazarlarımıza teşekkür ediyor, bu sayının sizlere keyifli ve verimli bir okuma deneyimi sunmasını diliyorum.

Saygılarımla.

İÇİNDEKİLER

SAYI:5

Türkiye'nin Aklına Takılanlar: 2025'te Ne Aradık-----	6
Kemalpaşa'da Fırtına Sonrası 9 Fabrika Ve 5 Konut Zarar Gördü-----	8
Kemalpaşa'da Basın Emekçileri Unutulmadı-----	9
17 Yıllık Kayıp Dosyası Cinayet-----	10
Şüphesiyle Yeniden Açıldı: 4 Gözaltı	
Kemalpaşa Cumhuriyet Başsavcılığı-----	11
İş Birliği Protokolü İmzaladı	
Kemalpaşa'da Gençliğe Yatırım:-----	12
Gençlik Merkezi Projesi Başlıyor	
Camın Hafızası, Kültürün İzleri:-----	14
Nazarköy'de Sodes Projesi	
Kadınlar İçin Sağlıklı Yaşam Desteği-----	16
Kemalpaşa'dan Portreler: Nif Adı-----	18
8 Mart: Hatırlamanın Ötesinde Bir Gün-----	20
Bayrağı Bayrak Yapan Üstündeki Kandır-----	22
Girişimci Kafası Nedir? Cesaret Mi, Fikir Mi?-----	23
Tükenene Kadar Çalışmak: Modern Zorbalık-----	24
İş Hayatında Bekleme Odası: Deneme Süresi-----	26
İlmek İlmek Hisleri Haliya Dökmek-----	30
Gerçek Yakınlık Çabayla Oluşturulabilir Mi?-----	32
Kaygı Nedir Ve Nasıl Baş Edilir?-----	36
Yapay Zekâ İnsan Yerine Geçebilir Mi?-----	38
Bilim Umut Veriyor, Süreç Devam Ediyor-----	40
Bir Ay, Bir Ayna, Bir Bayram-----	41
Vahyin İlk Muhatabı Mekke'nin-----	42
Tahiresi Hz. Hatice	
Tüketirken Zenginleşiyor Muyuz,-----	44
Yoksa Sadece Oyalanıyor Muyuz?	
Boşluk Korkusu: Hep Meşgul-----	46
Olma İllüzyonu	
Sessiz Dostlarımızın Yaşam Hakkı:-----	48
Sokaklar Hepimizin	
Anadolu Parsı: Efsaneden Gerçeğe-----	50
Savaşın Tam Ortasında Bir Muhabir,-----	52
Bir Fotoğraf Makinesi: Coşkun Aral	
Güzellik Uykuda Başlar-----	54
Gizli Kahraman Zerdeçal-----	55
Biliyor muydunuz?-----	56



Kemalpaşa'da Basın Emekçileri Unutulmadı



Kaygı Nedir Ve Nasıl Baş Edilir?



Savaşın Tam Ortasında Bir Muhabir, Bir Fotoğraf Makinesi: Coşkun Aral



YENİ
CREATIVE

İmtiyaz Sahibi:
Yeni Creative Reklam
Teknoloji Ticaret Limited
Şirketi adına

Emircan DURAK

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:

Yalçın BEKLERİ

Yayın Koordinatörü:

Merve ÇAKICI

Editör:

Esra TURGAY

Merve ÇAKICI

Yönetim Yeri:

Mehmet Akif Ersoy Mah.
233. Sokak No:5/A
Kemalpaşa/İZMİR
Tel:0850 441 71 11
info@kemalpasatimes.com

Yayını Hazırlayan



Baskı

Teknofset Matbaacılık Sanayi Ve
Ticaret Limited Şirketi
Çamdibi Mh. 5632. Sk. No:26
Bornova/İZMİR

Baskı Tarihi

18 MART 2026

Ocak-Şubat-Mart
(3 ayda bir yayımlanır.)

TÜRKİYE'NİN AKLINA TAKILANLAR: 2025'TE NE ARADIK



Bir yılın ruh hâlini anlamak için bazen uzun analizlere gerek yoktur. İnsanların gün içinde arama motorlarına hangi soruları yazdığına bakmak, çoğu zaman her şeyi anlatır.

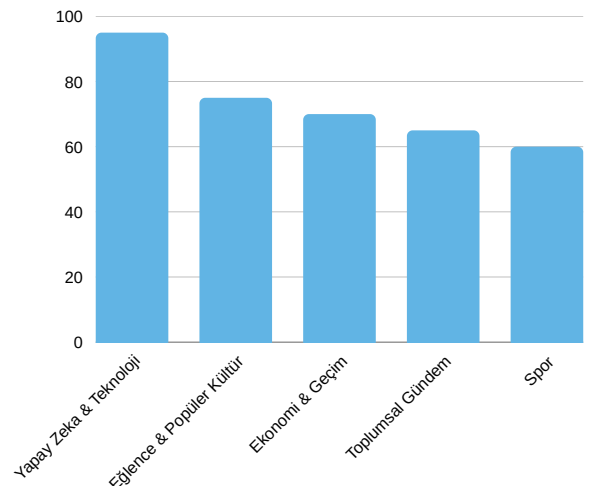
2025'te Türkiye'de yapılan aramalar, yalnızca gündemi değil; değişen öncelikleri, beklentileri ve kaygıları da görünür kıldı.

2025'in İlk Yarısı: Geleceğe Dönük Merak

2025'in ilk yarısına ait arama grafiğine göre, teknoloji ve yapay zekâ başlıkları açık ara öne çıkıyor. "Yapay zekâ nedir?", "Bu meslekler yok olur mu?" gibi sorular, yılın başında geleceğe yönelik merakın ve belirsizlikle birlikte gelen beklentinin baskın olduğunu gösteriyor.

Grafikte eğlence ve popüler kültür aramalarının da üst sıralarda yer alması, gündemin ağırlığına rağmen insanların günlük hayatla bağını koparmadığını düşündürüyor. Ekonomi ve toplumsal gündem başlıkları ise ilk yarıda görece daha geride kalsa da, arka planda varlığını hissettiren konular arasında yer alıyor.

2025 İlk Yarı: Türkiye'de Arama Eğilimleri



Grafik1: 2025'in ilk yarısında öne çıkan başlıkları dönem içi arama yoğunluğuna göre sıralamaktadır.

Kaynak: Google Trends & Year in Search 2025 verileri baz alınarak hazırlanmıştır.

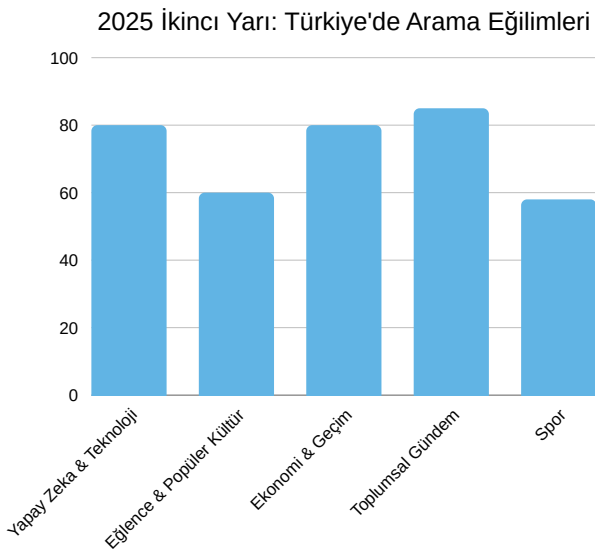


2025'in İkinci Yarısı: Gündem ve Geçim Ön Planda

Yılın ikinci yarısına gelindiğinde tablo belirgin biçimde değişiyor.

Grafiğe göre toplumsal gündem ve ekonomiyle ilgili aramalar yükselirken, teknoloji ve yapay zekâ başlıklarının görece geri plana çekildiği görülüyor.

Bu değişim, yılın ilerleyen aylarında yaşanan gelişmelerin ve gündelik kaygıların arama davranışlarını daha doğrudan etkilediğini ortaya koyuyor. Özellikle ekonomi ve geçimle ilgili aramaların artması, bireysel hayatlara dokunan meselelerin ikinci yarıda daha belirleyici hâle geldiğini gösteriyor.



Grafik2: 2025'in ikinci yarısında öne çıkan başlıkları dönem içi arama yoğunluğuna göre sıralamaktadır.

Kaynak: Google Trends & Year in Search 2025 verileri baz alınarak hazırlanmıştır.

Aynı Yıl, Farklı Sorular

İlk yarı ve ikinci yarı grafiklerinin yan yana okunması, 2025'in tek bir hikâyeden ibaret olmadığını açıkça gösteriyor. Aynı takvim yılı içinde, toplumun zihnini meşgul eden soruların bu kadar belirgin biçimde değişmesi; gündemin ne kadar hızlı, bireysel önceliklerin ise ne kadar kırılğan olduğunu ortaya koyuyor. Yılın başında "gelecek" kavramı daha soyut ve umutla harmanlanmış bir merak alanırken, yıl ilerledikçe sorular daha somut, daha acil ve daha hayata temas eden bir hâl alıyor.

İlk yarıda yapay zekâ, mesleklerin geleceği ve teknolojik dönüşüm etrafında şekillenen aramalar; belirsizlikle birlikte gelen bir uyum çabasına işaret ediyor. İnsanlar, henüz yaşanmamış olanı anlamaya, olası riskleri ve fırsatları önden görmeye çalışıyor. Ancak ikinci yarıda bu uzun vadeli merakın yerini, günlük hayatın baskıları alıyor. Ekonomi, geçim, toplumsal olaylar ve anlık gündem başlıkları; arama davranışlarının merkezine yerleşiyor.

Bu tablo, yalnızca ilgi alanlarının değil, ruh hâlinin de değiştiğini düşündürüyor. Geleceği planlamaya çalışan bir toplumdaki, bugünü idare etmeye çalışan bir topluma doğru kayış söz konusu. Arama motorlarına yazılan sorular, bu anlamda kişisel değil; kolektif bir hafızanın parçası hâline geliyor. Hangi soruların ne zaman sorulduğu, toplumun hangi dönemde neyi önceliklendirdiğini sessizce kayda geçiriyor. Sonuç olarak 2025, tek bir ruh hâliyle değil; değişen gündemler, dalgalanan beklentiler ve farklılaşan kaygılarla hatırlanacak bir yıl olarak öne çıkıyor. Sorular değiştikçe yalnızca arama trendleri değil, toplumun bakış açısı da dönüşüyor. Ve bazen bir yılı anlamak için, verilen cevaplardan çok sorulan sorulara bakmak yetiyor.

KEMALPAŞA'DA FIRTINA SONRASI 9 FABRİKA VE 5 KONUT ZARAR GÖRDÜ

Haber: Emircan DURAK

Kemalpaşa'da etkili olan şiddetli fırtına ve sağanak yağış, ilçede hasara yol açtı. Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan 9 fabrika ile birlikte 5 konut ve 5 araç olumsuz hava koşullarından etkilendi.



Şiddetli rüzgâr, bazı ev ve işletmelerin çatı bölümlerinde hasara neden olurken, birçok noktada iş yerlerine ait dış cephe tabelaları devrildi. Art arda gelen yağışlar ise dere yataklarının taşmasına ve çeşitli mahallelerde su birikintilerinin oluşmasına yol açtı. Hasar tespit ekiplerinin yaptığı çalışmalarda, Kemalpaşa Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren 9 fabrikanın fırtınadan etkilendiği, ilçe genelinde ise 5 konut ve 5 aracın fırtına ve yağış nedeniyle zarar gördüğü belirlendi.



İzmir Valisi Dr. Süleyman Elban, Ak Parti İzmir Milletvekili Yaşar Kırkpınar, Kemalpaşa Kaymakamı Musa Sarı ve AFAD İl Müdürü Nazif Ekinci sabah saatlerinde bölgeye gelerek incelemelerde bulundu.

Bölgede yaşanan son duruma ilişkin açıklama yapan Vali Elban, dün akşam saatlerinde başlayan yoğun yağış ve fırtınanın, Kemalpaşa Organize Sanayi Bölgesinde sınırlı bir alanda hortuma dönüştüğünü belirterek "Yaşanan hortum nedeniyle organize sanayimizde bulunan 9 fabrikada değişik çaplarda hasarlar meydana gelmiştir. İlçe genelinde ise 5 araç ve 5 konut zarar görmüştür." ifadelerini kullandı.

6 Vatandaş Güvenli Şekilde Kurtarıldı

Vali Elban, il genelinde yaşanan su baskınlarına da değinerek, toplam 298 ev ve iş yerinde su baskını yaşandığını aktardı. Açıklamasında, "4'ü araç içinde, 2'si yaya olmak üzere 6 vatandaşımız sel sularından ekiplerimizin hızlı müdahalesiyle zarar görmeden kurtarılmıştır." dedi.

Can kaybı ve yaralanma yaşanmamasının en büyük teselli olduğunu vurgulayan Elban, sahadaki ekiplerin hem hasar tespit çalışmalarını hem de vatandaşların mağduriyetlerinin giderilmesine yönelik çalışmaları aralıksız sürdürdüğünü belirterek tüm İzmir halkına geçmiş olsun dileklerini ilettili.

KEMALPAŞA'DA BASIN EMEKÇİLERİ UNUTULMADI



Bir tıkla habere ulaşıyor, çoğu zaman bu bilginin ardındaki emeği fark etmiyoruz. Oysa her gün karşımıza çıkan haberlerin öncesinde uzun bekleyişler, uykusuz geceler ve kimi zaman zor soruları sorma cesareti yer alıyor. Gazeteciliğin, yalnızca olup biteni aktarmaktan ibaret olmadığını; tanıklık etmeyi ve sorumluluk almayı gerektiren bir meslek olduğunu hatırlamak gerekiyor.

Gazeteciler, toplumun gözü, kulağı ve sesi olma görevini üstlenirken, kamuoyunun doğru ve güvenilir bilgiye ulaşabilmesi için yoğun bir tempo içinde, çoğu zaman zor koşullarda emek veriyor. Haber üretimi; bilgiyi doğrulama sürecini, etik ilkelere bağlılığı ve zamanla yarışmayı beraberinde getiriyor. Bu yönüyle gazetecilik, bireysel bir uğraştan çok, topluma karşı üstlenilmiş bir sorumluluk olarak öne çıkıyor.

Uzun yıllar boyunca basın emekçileri, verdikleri emeğin karşılığını yeterince alamadan, kimi zaman canlarını riske atarak gerçeğin peşinden gitmeyi sürdürdü.

Türkiye'de 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü, 1961 yılında yürürlüğe giren 212 sayılı Basın İş Kanunu ile gazetecilerin mesleki haklarının yasal güvence altına alındığı önemli bir dönüm noktasını temsil ediyor. Bu tarih, sosyal güvence, düzenli çalışma koşulları ve iş güvencesinin sağlandığı sürecin başlangıcı olmasının yanı sıra, gazeteciliğin taşıdığı sorumluluğu da yeniden hatırlatıyor.

Bu anlamlı gün dolayısıyla ilçemizde görev yapan yerel ve ulusal basın mensupları, Kemalpaşa Kaymakamı Musa Sarı ile bir araya geldi. Programa Kemalpaşa Cumhuriyet Başsavcısı Bahadır Bilen de katıldı. Kaymakam Sarı, basın mensuplarını mesai arkadaşları olarak gördüklerini

ifade ederken, gazetecilere sağlık ve huzur dolu bir yıl temennisinde bulundu. Bu buluşma, basının kamu hizmetindeki yerini ve değerini bir kez daha görünür kıldı.

Dijitalleşmeyle birlikte hızlanan bilgi akışı, gazeteciliği her zamankinden daha kritik bir noktaya taşıdı. Yanlış bilginin kolaylıkla yayılabildiği günümüzde, doğruyu ayıklamak ve güvenilir bilgiyi kamuoyuna sunmak büyük bir sorumluluk hâline geldi. Bu yönüyle gazetecilik, yalnızca bugünü aktarmakla kalmıyor; toplumun ortak hafızasını da adım adım inşa ediyor.

10 Ocak, bir kutlamadan çok bir hatırlatma olarak karşımıza çıkıyor. Gerçeğin peşinden gitmeyi görev bilen, kamu yararını önceleyen ve tüm zorluklara rağmen mesleğini sürdürmeye devam eden basın emekçileri için bu tarih, emeğin görünür olduğu anlamlı bir durak olmayı sürdürüyor.

17 YILLIK KAYIP DOSYASI CİNAYET ŞÜPHEİYLE YENİDEN AÇILDI: 4 GÖZALTI



ABLASI VE ESKİ ENİŞTESİYLE BİRLİKTE 2 KİŞİ GÖZALTINA ALINDI

Güvenlik güçleri aile içinde cinayet işlenmiş olabileceği ihtimalini değerlendirerek soruşturmada gizlilik kararı alındı. Tanık beyanları ve saha çalışmaları sonucunda Ebru Koyuncu'nun ablası F.K., eski eniştesi Ufuk Köse ile üvey kardeşleri M.K. ve A.K. tarafından öldürülmüş olabileceğine yönelik makul şüphe oluştu. Manisa Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talimatıyla; Kars'ın Kağızman ilçesinde bulunan F.K., İzmir'de bulunan Ufuk Köse ve M.K. ile Manisa'da bulunan A.K., 23 Şubat'ta Manisa İl Jandarma Komutanlığı JASAT ve Şehzadeler İlçe Jandarma Komutanlığı ekiplerince düzenlenen eş zamanlı operasyonla yakalanarak gözaltına alındı.

CİNAYETİ İTİRAF ETTİ

Şüphelilerle yapılan sorgulamada Ufuk Köse, Ebru Koyuncu'yu öldürdüğünü itiraf ederek, cesedin yerini gösterebileceğini söyledi. Bunun üzerine 24 Şubat 2026 tarihinde Manisa İl Jandarma Komutanlığı JASAT timleri, Şehzadeler İlçe Jandarma Komutanlığı ekipleri, İzmir Kemalpaşa İlçe Jandarma Komutanlığı ekipleri ve Kemalpaşa Olay Yeri İnceleme Timi eşliğinde İzmir'in Kemalpaşa ilçesi Armutlu Mahallesi'ne gidildi. Ufuk Köse'nin yer göstermesi üzerine bir bahçede saat 11.30'dan itibaren başlatılan arama ve kazı çalışmasında, 2009 yılından bu yana kayıp olan Ebru Koyuncu'ya ait olduğu değerlendirilen çok sayıda kemik ve kafatası parçası bulundu. Ele geçirilen kemikler, Adli Tıp Kurumu'na gönderilmek üzere muhafaza altına alındı.

Manisa Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talimatı doğrultusunda şüpheliler F.K., U.K., M.K. ve A.K.'nin gözaltındaki işlemlerinin sürdüğü bildirildi.



Haber: Emircan DURAK

Manisa'da 17 yıldır kayıp olan Ebru'nun öldürüldüğü ortaya çıktı, eniştesi ve ablasının da aralarında bulunduğu 4 kişi gözaltında.

Manisa'nın Şehzadeler ilçesinde 2009 yılından bu yana kayıp olan o dönem 17 yaşında olan Ebru Koyuncu (34) ile ilgili yürütülen soruşturmada eski enişte Ufuk Köse (55) cinayeti itiraf etti. Köse'nin tarif ettiği bölgede yapılan kazı çalışmasında kafatası ile kemik parçaları bulundu. Olayla ilgili koyuncunun ablası F.K., eski eniştesi Ufuk Köse ile birlikte 2 şüpheli gözaltına alındı.

Şehzadeler ilçesi Sancaklığdecik Mahallesi'nde oturan Münevver Koyuncu (60), 1 Ekim 2025 günü saat 21.00 sıralarında jandarmaya başvurarak kızı Ebru Koyuncu'nun 2009 yılı Aralık ayında evden ayrıldığını ve bir daha kendisinden haber alamadığını bildirdi. Cumhuriyet Savcısına bilgi verilerek soruşturma başlatıldı.

Yapılan araştırmalarda, Ebru Koyuncu'nun eski eniştesi Ufuk Köse ile yaklaşık 3 yıl süren yasak ilişki yaşadığı, bu ilişkiden hamile kaldığı ve hamileliğin ortaya çıkmasının ardından ortadan kaybolduğu belirlendi.

KEMALPAŞA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI İŞ BİRLİĞİ PROTOKOLÜ İMZALADI



Kemalpaşa'da adalet hizmetlerinin daha etkin ve verimli yürütülmesi amacıyla önemli bir iş birliği protokolü hayata geçirildi. Kemalpaşa Cumhuriyet Başsavcılığı ile Torbalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü arasında hükümlü statüsündeki üç personelin görevlendirilmesine ilişkin protokol imzalandı.

Kemalpaşa Adliyesi'nde düzenlenen protokol, Kemalpaşa Cumhuriyet Başsavcısı Bahadır Bilen ile Torbalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürü Hakan Turan tarafından imza altına alındı.

İmzalanan protokol kapsamında, Torbalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü tarafından görevlendirilecek üç hükümlü personel, Kemalpaşa Adliyesi bünyesinde hizmet vermeye başlayacak. Görevlendirilen personel; başta temizlik ve çevre düzeni olmak üzere, adliye içerisinde ihtiyaç duyulan çeşitli alanlarda görev alacak.

5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un ilgili maddesi kapsamında açık ceza infaz kurumlarındaki hükümlüler, rehabilitasyon amacıyla kamu kurum ve kuruluşlarına ait iş alanlarında çalıştırılabiliyor. Hükümlülerin iyileşmesine ve salıverilme sonrası suç tekrarının önlenmesine katkı sunacak bu protokoller, iş gücü ve ceza infaz kurumunda barındırma maliyetlerini düşürerek ülke ekonomisine önemli oranda katkı sağlaması bekleniyor.

Uygulama ile adalet hizmetlerinin desteklenmesine katkı sağlanması amaçlanırken aynı zamanda hükümlülerin topluma kazandırılması sürecine olumlu yönde etki etmesi bekleniyor. İş birliği çerçevesinde yürütülecek çalışmalarla, kurumlar arası koordinasyonun güçlendirilmesi ve kamu yararının artırılması ön planda tutuluyor.

KEMALPAŞA'DA GENÇLİĞE YATIRIM: GENÇLİK MERKEZİ PROJESİ BAŞLIYOR



Bir kentin geleceği, gençlerine sunduğu imkânlarla şekillenir. Ekonomik büyüme kadar kültürel, sanatsal ve bilimsel alanlara yapılan yatırımlar da bu geleceğin temelini oluşturur. Kemalpaşa'da yapımına başlanması planlanan **Gençlik Merkezi**, ilçenin gelişimini daha dengeli ve insan odaklı bir zemine taşıma potansiyeli taşıyan önemli bir adım olarak öne çıkıyor.

Sanayi yapısıyla hızla büyüyen Kemalpaşa, uzun süredir istihdam ve nüfus artışıyla dikkat çekerken; çocuklar ve gençler için kültür, sanat ve üretim alanlarında hissedilen bir boşluk da beraberinde konuşuluyordu. Kendini ifade edebilecek alanlara, güvenli sosyal ortamlara ve nitelikli etkinliklere duyulan ihtiyaç, ilçede yaşayan birçok kişi için ortak bir beklenti hâline gelmişti.

Bugün gelinen noktada, bu ihtiyacın fark edildiğini ve çözüm yönünde somut adımlar atıldığını görmek önem taşıyor. Yapımı planlanan Gençlik Merkezi, yalnızca yeni bir tesis değil; Kemalpaşa'nın gençliğe ve geleceğe bakışında oluşan dönüşümün de göstergesi olarak değerlendiriliyor.

Eski Gençlik ve Spor Bakanı ve İzmir Milletvekili **Mehmet Muharrem Kasapoğlu**'nun Kemalpaşa Belediyesi'ne gerçekleştirdiği ziyaret sırasında, Gençlik Merkezi Projesi'nin yapım sürecinin başlayacağı kamuoyuyla paylaşıldı. Kemalpaşa Belediye Başkanı **Mehmet Türkmen**'in ev sahipliğinde gerçekleşen buluşmada; milletvekilleri, kamu yöneticileri ve parti temsilcileri bir araya geldi. Görüşmenin ardından heyet, merkezin inşa edileceği alanda yerinde incelemelerde bulundu.





Bilim, Kültür ve Üretimin Buluştuğu Bir Merkez

Mehmet Akif Ersoy Mahallesi'nde, Kemalpaşa Belediyesi tarafından tahsis edilen 3.976 metrekarelik alan üzerine inşa edilecek Gençlik Merkezi, yaklaşık 2.700 metrekare kapalı alana sahip olacak. Proje; yalnızca fiziksel bir yapıdan ibaret değil, bilim ve teknoloji odaklı çalışmalara uygun, çok yönlü bir gençlik alanı olarak tasarlandı.

Merkezde, gençlerin sosyal, kültürel ve akademik gelişimlerini destekleyecek etkinliklerin yanı sıra; araştırma, üretim ve öğrenme süreçlerine aktif katılım sağlayabilecekleri çalışmaların yürütülmesi planlanıyor. Sanatla temas eden, bilimle düşünen ve üretime yönelen bir gençlik anlayışı, merkezin temel yaklaşımını oluşturuyor. Projenin yaklaşık bir yıl içerisinde tamamlanarak Kemalpaşa'nın hizmetine sunulması hedefleniyor.

Ortak Akıl ve İş Birliği Vurgusu



Kemalpaşa Belediye Başkanı Mehmet Türkmen, Gençlik Merkezi'ni ortak akıl ve iş birliğinin önemli bir ürünü olarak değerlendiriyor. Projenin, siyasi yaklaşımların ötesinde; gençlerin ihtiyaçlarını ve ilçenin uzun vadeli gelişimini merkeze alan bir anlayışla hayata geçirildiğini vurguluyor. Yerel yönetimler ile merkezi idare arasındaki uyumun, kentlerin sağlıklı gelişimi açısından taşıdığı öneme dikkat çekiyor.

Eski Gençlik ve Spor Bakanı Mehmet Muharrem Kasapoğlu ise Kemalpaşa'nın kendileri için her zaman özel bir yere sahip olduğunu ifade ediyor. Gençlik Merkezi'nin; spor, eğitim ve üretimi bir araya getiren yapısıyla gençler için güvenli ve birleştirici bir alan olacağını belirtiyor. Sporun ve sosyal faaliyetlerin, gençleri olumsuzluklardan uzak tutmada ve aidiyet duygusunu güçlendirmede önemli bir rol oynadığına dikkat çekiyor.

Geleceğe Açılan Bir Adım



Kültür, sanat ve bilim; bir kentin yalnızca bugünkü ihtiyaçlarını değil, yarının toplumsal yapısını da şekillendirir. Sanayiyle büyüyen Kemalpaşa'da bu alanların güçlendirilmesi, ilçenin sosyal dengesini sağlamlaştıracak önemli bir unsur olarak görülüyor. Gençlik Merkezi, bu dengeyi kurma yönünde atılmış anlamlı bir adım niteliği taşıyor.

Elbette tek bir merkez, tüm ihtiyaçları bir anda karşılamaz. Ancak önemli olan, uzun süredir dile getirilen eksikliklerin kabul edilmesi ve çözüm yönünde irade ortaya konmasıdır. Bu yaklaşım, Kemalpaşa'nın gelişim sürecinde yeni bir sayfanın açıldığını gösteriyor.

Kemalpaşa'da yükselmeye hazırlanan Gençlik Merkezi, yalnızca bir yapı değil; hayal kuran, üreten ve kendini geliştirmek isteyen bir gençliğin buluşma noktası olmayı hedefliyor. İlçenin sanayiyle birlikte kültür, sanat ve bilimle de büyümesi yönünde atılan bu adım, geleceğe dair umut veren bir başlangıç olarak değerlendirilebilir.

CAMIN HAFIZASI, KÜLTÜRÜN İZLERİ: NAZARKÖY'DE SODES PROJESİ



Nazarköy, küçük bir yerleşim yeri olmasına rağmen taşıdığı değerle büyük bir kültürü temsil ediyor. İlçemizin bu mütevazı köyü, el yapımı nazar boncuğu geleneğiyle adını yalnızca Türkiye’de değil, dünyanın farklı noktalarında da duyurmuş durumda. Turistik yapısı sayesinde köy sokaklarında yaşam hiç durmuyor; duvarlarda yer alan sanatsal resimler, fotoğraf çeken ziyaretçiler, kahvaltı mekânları ve her köşede karşılaşılan el emeği ürünler, Nazarköy’ü adeta yaşayan bir kültür alanına dönüştürüyor. Burada üretim, yalnızca ekonomik bir faaliyet değil; aynı zamanda kuşaktan kuşağa aktarılan bir mirası yaşatma çabası olarak görülüyor.

Bu anlayış doğrultusunda Nazarköy’de SODES Projesi kapsamında hayata geçirilen çalışmalar, Müze Müdürü Dr. Ayşe Furuzan Yaman’ın ev sahipliğinde düzenlenen toplantıyla kamuoyuyla paylaşıldı.



Toplantıya Kemalpaşa Kaymakamı Musa Sarı ve eşi Emine Sarı, Kemalpaşa Belediye Başkanı Mehmet Türkmen, Kemalpaşa Cumhuriyet Başsavcısı Bahadır Bilen, İlçe Millî Eğitim Müdürü Ogün Derse, sanayici ve iş insanları derneği temsilcileri, sivil toplum kuruluşları ile sanatçılar katıldı.



Proje koordinatörü Dr. Berna Üzelyalçın tarafından aktarılan bilgilere göre; Kemalpaşa Kaymakamlığı koordinasyonunda, KOSBİ, Nazarköy El Yapımı Nazar Boncuğu Koruma, Geliştirme ve Yaşatma Derneği ortaklığı ve Kemalpaşa Belediyesi'nin katkılarıyla yürütülen proje, Haziran ayında başarıyla tamamlandı.

SODES Projesi kapsamında Nazarköy'deki nazar boncuğu üretimi, yalnızca bir el sanatı faaliyeti olarak değil; ustalık bilgisi, kültürel bellek ve kuşaktan kuşağa aktarılan deneyimi kapsayan yaşayan bir kültürel miras alanı olarak ele alındı. Proje süresince köyün mekânsal, üretimsel ve kültürel potansiyelinin korunması ve güçlendirilmesine yönelik çalışmalar yürütülürken; el emeğine dayalı üretimin sürdürülebilirliğini destekleyen eğitim ve farkındalık faaliyetleri gerçekleştirildi.

Toplantıda yapılan değerlendirmelerde, kültürel mirası korumanın yalnızca geçmişi muhafaza etmekle sınırlı olmadığı; günümüz koşulları içinde yaşatarak gelecek kuşaklara aktarmanın esas olduğu vurgulandı. Yapılan iyileştirme çalışmaları ve eğitimler sayesinde Nazarköy'deki üreticilerin bilgi ve deneyimlerinin daha görünür hâle geldiği, yerel değerlerin çağdaş yaklaşımlarla desteklendiği ifade edildi.



Kemalpaşa Kaymakamı Musa Sarı ise Nazarköy el yapımı nazar boncuğu üretiminin Türkiye'nin önemli somut olmayan kültürel miras unsurlarından biri olduğuna dikkat çekerek, SODES Projesi gibi çalışmaların kültürel mirasın korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması açısından büyük önem taşıdığını belirtti. Kaymakam Sarı, projeye katkı sunan tüm kurum ve paydaşlara teşekkür etti.



KADINLAR İÇİN SAĞLIKLI YAŞAM DESTEĞİ



Sağlıklı yaşam, küçük ama doğru adımlarla başlıyor. Kemalpaşa Belediyesi de bu anlayışla, kadınların sağlıklı beslenme konusunda destek alabilmesini amaçlayan **ücretsiz diyetisyen hizmetini** hayata geçirdi.



Kültür Müdürlüğü bünyesinde başlatılan uygulama, sağlıklı ve dengeli beslenme konusunda bilgi edinmek, yaşamına bu yönde kalıcı alışkanlıklar kazandırmak isteyen kadınlara yönelik olarak sunuluyor. Her yaştan kadının faydalanabildiği hizmetle, sağlıklı yaşam bilincinin günlük hayata daha kolay taşınması hedefleniyor.

Kişiyeye Uygun, Gerçekçi ve Sürdürülebilir

Uzman diyetisyenler eşliğinde yürütülen danışmanlık sürecinde, başvuru yapan kadınlara vücut analizi uygulanıyor.

Günlük yaşam temposu, beslenme alışkanlıkları ve bireysel ihtiyaçlar dikkate alınarak **kişiyeye özel ve sürdürülebilir beslenme planları** oluşturuluyor. Amaç; geçici diyetler yerine, uzun vadede uygulanabilir ve sağlıklı bir yaşam düzeni oluşturmak.

Hizmetten Nasıl Yararlanılır?

Kadınlara özel ücretsiz diyetisyen hizmetinden faydalanmak isteyenler, **444 88 77 (Dahili: 4002)** numaralı telefonda randevu alabiliyor. Hizmet, hafta içi **08.30 - 17.30** saatleri arasında **Eski Belediye Hizmet Binası'nda** sunuluyor.

Kemalpaşa Belediyesi, toplum sağlığını önceleyen bu tür çalışmalarla kadınların yaşam kalitesini artırmayı ve sağlıklı yaşamı herkes için erişilebilir kılmayı amaçlıyor.






AV. MERYEM AYDIN YILDIZ
— HUKUK & DANIŞMANLIK —




AV. MERYEM AYDIN YILDIZ
— HUKUK & DANIŞMANLIK —

GSM: 05059374149

İzmir Adalet Mah. Haydar Aliyev Cad. No:55 K:3 D.1 Bayraklı/İZMİR

 avmeryemaydinyildiz@gmail.com

 Ins: [av.meryem_aydin_yildiz](https://www.instagram.com/av.meryem_aydin_yildiz)

KEMALPAŞA'DAN PORTRELER:

NİF ADI



YAZAR: Rahim SAĞ

Bugünkü “Kemalpaşa”, kentsel yerleşimi ve adı, değişik tarihsel süreçlerde ve yaygın nitelikli kaynaklarda “*Nymphaion*”¹, “*Nimfayo*”², “*Nimfeon*”³, “*Nimfeo*,”⁴ “*Nimfio*”⁵, “*Nymphis*”⁶, “*Nymphe*”⁷, “*Nifi*”⁸, “*Nimfi*”⁹, “*Nemfiyo*”¹⁰, “*Nymphio*”¹¹, “*Nymphaeum*”¹², “*Nymphi*”¹³, “*Nimphaea*”¹⁴ ve 1923 yılının ortalarında “*Kemalpaşa*” olarak değiştirilene kadar, yakın bölge yerleşikleri tarafından değiştirilmeden önceki resmî kaynaklarda da, daha çok Osmanlı-Türk yerleşiklerince söylendiği gibi, “*Nif*” olarak geçmektedir.

“*Nif*” adının kökeni ve anlamı üzerinde farklı değerlendirmeler ile çok farklı akademik görüşler bulunmaktadır. En yaygın görüş, Nif’in adının Yunanca “*gelin*”¹⁵ anlamına geldiğine ilişkin olanıdır. Bu, aslında “*Nif*” ile “*Nymphe*” kelimesi arasında bağlantı kurularak açıklanması açısından akla

ilk gelen yaklaşımdır. Nitekim, geçtiğimiz yıl büyük dedesinin değirmeni, evi ve fırını bulmak için Bağyurdu’na Kanada’dan gelen bir mübadil ailenin torunu bana İngilizce “*Nif nedir?*” sorusunu sormuştu. Ben, kendisine açıklarken onların Kemalpaşa’yı nasıl adlandırdıklarını sorduğumda bana “*Nifyo*” demişti. “*Kemalpaşa*” adlandırmasını hatta “*Parsa*” ve “*Bağyurdu*” adlandırmasını biliyordu ama “*Nif*” sözcüğü hafızasında hiç yoktu; çünkü sadece Türkler Nif kelimesini kullanıyorlardı. Aynı görüşmede, ziyaretçimize (ismini izin almadığım için yazamıyorum), “*Nifyo*” kelimesinin onların dilindeki anlamını sordum, cevabı çok netti: “*Gelin.*”

Yunan Mitolojisi’nde “*Nypheler*”, su perileridir. “*Nif*” adı, “*Nimfeon*” sözcüğünden türemiş, daha sonra “*Nimfi*” ve nihayet “*Nifi*”’ye dönüşen “*gelin*” manasında bir isimdir!¹⁶ Engin Berber, “Bahar aylarında

çiçek açan kiraz ve meyve ağaçları doğayı pembe-beyaz renklerle donattığında, tepeler ve yamaçları gelinlik giymiş gibi olduklarından, kazaya bu isim verilmiştir.”¹⁷ demektedir. Öte yandan bu konuda “rivayetlere göre bahar aylarında kiraz ve meyve ağaçlarının çiçek açması ile Kemalpaşa (Nif) ovası pembe ve beyaz bir örtüye bürünür. Yüksek tepelerden bakıldığında gelinlik giymiş bir dağ görünümünde olması nedeniyle bu dağa Nif Dağı, yerleşim yerine de Nif denilmiştir.”¹⁸ değerlendirmesi “*Nif*” adının bu anlamdaki kullanımını için dikkate alınabilir bir yaklaşımdır.

“*Nif*” adının etimolojisine ilişkin ikinci görüş de “*Nymphaion*” kelimesine dayandırılmasıdır. “*Nymphaion*” ise bilindiği üzere “*anıt sal çeşme binası*”¹⁹ yani şadırvan anlamına gelen bir addir. Nif’in su yönüyle zengin bir bölge olması, verimli suyolları üzerine anıtsal



çeşmelerin yapılması ve bu anıtsal yapıların kentin mimarî görünüşüne baskın etkisi ile bu çeşmelerinin dışarıdan bile dikkat çekecek kadar çok sayıda olması nedeniyle de bu adla anıldığı düşünülmektedir. “Adını zengin pınarları nedeniyle su perilerinden (Nymphae) alan Nif”²⁰ adı da, anlamı da yine su ile bağlantılıdır. Nitekim Nikau Karara 1968 yılında Atina’da yayınlanan TO ΝΥΜΦΑΙΟ (ΝΥΦΙΟ) ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ ΜΕ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΙΓΛΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ/ Nimfaion (Gelin) -İzmir Bölgesinde Bir Bizans Köyü- başlıklı kitabında 1922 yılından önce kasabada mevcut bulunan 23 anıtsal çeşmenin varlığından, bu tür çeşmelerin çokluğunu özellikle vurgulayarak ve bu çeşmelerin bir kısmının özel adıyla anılacak kadar bilinirliğinden söz etmektedir.²¹

“Nif” adının “gelin” ya da “su pınarı/çeşme” anlamına geldiğine ilişkin yaygın kanıya rağmen, bu ada ilişkin farklı bir görüş ve itiraz “Nif” adının, “Nymphaeion’dan bozma olduğunu sanmıyorum.” şeklinde bir yaklaşımla, Prof. Dr. Bilge Umar’dan gelir. Bilge Umar,

“Türkiye’deki Tarihsel Adlar” adlı eserinde “Nif” adının kökeni ve anlamı üzerine farklı bir değerlendirmede bulunur: “Kanımca Nif adının kökeni Anadolu’da ve Nymphaeion, o Anadolu’da dolayısıyla, Hellenleşme döneminde türemiş başka bir addır. Anadolu’da adın ‘Kar’ anlamında, Ni-uwa/Niwa gibi bir şey olduğunu ve destan kişisi, bu yörenin yerlisi Niobe’nin adının dahi gerçekte bundan türediğini sanıyorum. Benzer bir sözcük, eski Hellen dilinde, ‘Kar’ anlamında Nipha biçimiyle bulunduğu gibi; göreceğimiz üzere, İran’daki Nihavend kentinin adı, öz biçiminde, Niphawanda (Niphawanda, Karlı) idi.”

“Gerçek Niwa, hâlâ Nif Dağı diye anılan, İzmir’in doğu yanbaşındaki, eteğinde Kemalpaşa kasabasının bulunduğu yüce dağdan başkası değildi sanırım. (...) İzmir yöresinin, yıl boyunca doruğu yarıklarında en uzun süreyle (ortalama iki-üç ay) kar tutan dağdır. Sonuç olarak, gerek Nioba/Niobe adının gerek Nymphaion, Nif adlarının, Luwi dilinde ‘kar’ anlamına gelen niwa ile bağlantılı bulunması olasılığı vardır.”²² Bu çerçevede,

bir yerleşim birimine ad verilirken en ilkel refleks olarak o yerin benzer ve yakın bölgelerinden açığa farklı yönlerinin ve özelliklerinin göz önüne alınması durumu yaygın olarak görülür. İzmir gibi, Akdeniz ikliminin aşırı sıcaklığını neredeyse yıl boyu yaşayan bir bölgede, iki-üç ay da olsa dorukları kardan arınmayan bir dağa “karlı” ve o dağa ait yerleşim birimine bu nedenle “karlı-yer” anlamına gelen bir adı vermek tarihsel ve coğrafi gerçekliğe aykırı bir durum değildir.

Ancak bu konuda kesin bir sonuca ulaşmak, sosyal bilimler açısından, asla mümkün değildir.

KAYNAKLAR:

- ¹Sevan NİŞANYAN, Adımı Unutan Ülke, İstanbul 2010, s. 178.
- ²Dido SOTİRİYU, Benden Selam Söyleyin Anadolu’ya, İstanbul 1997, s. 198-199.
- ³Aguste BAILLY, Bizans Tarihi, İstanbul (tarihsiz), s. 387.
- ⁴Engin BERBER, Bir İzmir Kâbusu – Mütareke ve İşgal Dönemi Üzerine Yazılar, İzmir 2002, s. 103. Engin Berber ayrıca “Rumların, kağıda yazarken Nimfeo, konuşurken Nifio” derlerdi bilgisini vermektedir. (age, s.103)
- ⁵Semavi EYİCE, “İzmir Yakınında Kemalpaşa (Nif) da Laskaris’ler Sarayı”, TTK Belleten, Ocak 1961, C.25, S.97, s. 1.
- ⁶Şemseddin Sami, Kamas’ul’Alam, İstanbul 1319, C. 6, s. 4632; Tahir SEZEN, Osmanlı Yer Adları, Ankara 2017, s. 448.
- ⁷Deguignes, Hunların Türklerin Moğolların ve Daha Sair Tatarların Tarih-i Umumisi, İstanbul 1924, C. 4, s. 137.
- ⁸İlhan PINAR – Yaşar ÜRÜK, “Kemalpaşa” md., İzmir Kent Ansiklopedisi – İzmir’de İdari ve Mahalli Yer Adları, İzmir 2013, C. 2, s. 281.
- ⁹Semavi EYİCE, agm, s.1
- ¹⁰İkinci Evliya Çelebi, Seyahatnamesi-İzmir’te Seyahat, İstanbul 1948, s. 82.
- ¹¹Vital Cuinet, XIX. yüzyılın sonlarında kaleme alınan gezi notlarında yerleşimin adı hakkında “Günümüzde Rumların Nymphio, Türklerin Nif dediği Nymphaeum” ifadesini kullanmaktadır. (Bir Zamanlar İzmir /İzmir Sancağı, 1893, Çev. Osman Köker, İstanbul 2009, s. 41.)
- ¹²Vital Cuinet, agy.
- ¹³Nikau KARARA, TO ΝΥΜΦΑΙΟ, Atina 1968, s.15
- ¹⁴Nikau KARARA, agy.
- ¹⁵1925’te Kemalpaşa’da doğmuş olan şair, milletvekili ve uzun yıllar bakanlık yapan Ali Naili Erdem anlarında “Nif” adı için “Nif benim doğduğum ilçenin eski adıdır. ‘Gelin’ anlamına geliyor” bilgisini vermektedir. Ali Naili ERDEM, Siyasetin Yollarında, İstanbul 2004, s. 18.
- ¹⁶Bilge UMAR, Türkiye’deki Tarihsel Adlar, İstanbul 1993, s. 602.
- ¹⁷Engin BERBER, “Mütareke ve Yunan İşgali Döneminde Nif (Kemalpaşa) Kazası”, Kemalpaşa Kültür ve Çevre Sempozyumu, İzmir 1999, s. 291.
- ¹⁸Nurşen YASAK, XIX. Yy. Ortalarında Nif Kazasının Toplumsal ve Ekonomik Durumu, Ege Üniv., SBE, (Basılmamış) YL tezi, İzmir 1996, s.2.
- ¹⁹Veli SEVİN, Anadolu’nun Tarihi Coğrafyası, Ankara 2001, s. 272.
- ²⁰Ersin DOĞER, age, s.18.
- ²¹Nikau Karara, TO ΝΥΜΦΑΙΟ (ΝΥΦΙΟ), s.28
- ²²Bilge UMAR, Türkiye’deki Tarihsel Adlar, İstanbul 1993, s. 602.

8 MART: HATIRLAMANIN ÖTESİNDE BİR GÜN



Yazar: Merve ÇAKICI

8 Mart, Dünya Emekçi Kadınlar Günü...

Bugün çoğu zaman takvimde özel bir gün olarak yerini alıyor; mesajlarla, kutlamalarla ve iyi dileklerle anılıyor. Elbette bunların her biri anlamlı. Ancak 8 Mart'ı yalnızca kadını hatırlamakla sınırlamak, bugünün taşıdığı derinliği eksik bırakıyor. Çünkü 8 Mart, bir günden çok daha fazlasıdır; bir geçmişin, bir mücadelenin ve ağır bedellerin günüdür.

Değişen dünya düzeni, hızla akan gündem ve dönüşen kültür, geçmişte yaşanan pek çok trajediyi geride bırakmamıza neden oluyor. Zaman geçtikçe acılar silikleşiyor, yaşananlar yalnızca birkaç cümlelik bilgiye dönüşüyor. 8 Mart da o günlerden birine dönüştürülmüş durumda.

Bugün pek çok insan 8 Mart'ı, kadının kadın olduğu için kutlanan bir gün olarak görüyor. Ancak bu bakış, tarihin gerçek yüzünü görmemizi engelliyor. Çünkü 8 Mart'ın kökeninde bir kutlama değil; bir direniş ve büyük bir kayıp vardır.

Tarih 8 Mart 1857'yi gösterdiğinde, Amerika Birleşik Devletleri'nde yaklaşık 40 bin kadın dokuma işçisi; ağır çalışma koşullarına, düşük ücretlere ve işten çıkarılmalara karşı ilk kez toplu bir şekilde direnişe geçti. Kadın işçiler yalnızca geçimlerini değil; onurlarını, emeklerinin değerini ve insan gibi yaşama haklarını savunuyordu. Bu nedenle greve gittiler, seslerini duyurmak için çalıştıkları fabrikayı işgal ettiler.

Ancak bu direniş polis müdahalesiyle karşılaştı. Olaylar sırasında çıkan yangında, çalıştıkları fabrikada mahsur kalan 128 kadın işçi hayatını kaybetti. Bu acı olay yıllar boyunca yalnızca bir tarih olarak anıldı. Ta ki 1910 yılına kadar...

Kopenhag'da düzenlenen, II. Enternasyonal'e bağlı sosyalist kadınların katıldığı Uluslararası Kadınlar Konferansı'nda, Clara Zetkin'in önerisiyle 8 Mart; Amerika'daki grev sırasında hayatını kaybeden kadın işçilerin anısına "Emekçi Kadınlar Mücadele Günü" olarak ilan edildi.



Böylece 8 Mart, yalnızca geçmişte yaşanan bir trajedinin değil; kadın emeğinin, dayanışmanın ve eşitlik arayışının simgesi hâline geldi.

O günden sonra hayatını kaybeden kadınlar anılsa da aradan geçen 169 yıla rağmen bugün hâlâ eşitsizliklerin farklı biçimlerde varlığını sürdürdüğü bir dünyada yaşıyoruz.

Kadınlar, geçmişte olduğu gibi bugün de birçok alanda görünmez engellerle karşılaşılıyor. İş hayatında, sosyal yaşamda ve hatta günlük ilişkilerde bile eşitlik mücadelesi devam ediyor.

Ataerkil toplum yapısı, erkeklerin baskın olduğu bir düzeni normalleştirirken, kadınların bu durumu çoğu zaman derinden hissetmesine neden oluyor. Kadınların emeği küçümseniyor, başarıları görmezden gelinebiliyor, sorumlulukları ise çoğu zaman sorgusuzca artırılıyor. Bu durum yalnızca bireysel değil; toplumsal bir sorun olarak karşımızda duruyor.

Oysa asıl önemli olan, kadın ya da erkek ayrımı üzerinden değil; insan olma ortak paydasında buluşabilmektir. Herkesin emeğinin karşılığını alabildiği, kimsenin cinsiyeti nedeniyle geri plana itilmediği bir düzeni kurabilmek esas hedef olmalıdır. Çünkü eşitlik, yalnızca bir grubun talebi değil; toplumun tamamının kazanımıdır.

8 Mart bu yüzden önemlidir. Bugün sadece bir anma ya da kutlama günü değil; aynı zamanda geçmiş hatırlamak, bugünü sorgulamak ve yarın için sorumluluk almak anlamına gelir.



BAYRAĞI BAYRAK YAPAN ÜSTÜNDEKİ KANDIR

Yazar: Şehri ERGÜL

İzmir'in kurtuluş gününde, halkın coşkusunun arasında Mustafa Kemal Atatürk bir evin önünde durur. Kapının önüne serilmiş, ipekten kocaman bir Yunan bayrağı vardır. Halk yalvarır: *“Geçiniz Paşam... Bizim öcümüzü alınız. Yunan kralı bu eve, bizim bayrağımıza basarak girmişti.”*

Atatürk, serili bayrağın önünde durur ve sakin bir sesle şunu söyler: *“Bir ulusun bağımsızlık simgesi olan bayrak çiğnemez. Ben onun yanışını tekrar edemem.”*

Bayrak yerden kaldırılır. Atatürk, bembeyaz mermerlere basarak içeri girer.

Bu hikâye, milletimiz için bayrağın ne ifade ettiğini anlatan en sade ve en güçlü göstergelerden biri. Aradan yıllar geçti, takvimler değişti. Ancak bayrağın anlamı, bizim için hiçbir zaman değişmedi.

Ocak ayının ortasında, Nusaybin-Kamışlı sınır hatında şanlı bayrağımıza yönelik gerçekleştirilen hain saldırı da bu nedenle yalnızca bir sınır olayı olarak görülmedi. Bu saldırı, bir milletin ortak hafızasına dokundu. Ve kimse sessiz kalmadı.



Herkes sesini yükseltti. Sokaklarda bayraklar dalgalandı, balkonlar kırmızı beyaza büründü. Arabalar kornalarla yollarda tepkisini gösterdi. Günler geçti ama hain saldırıya karşı gösterilen tepki dinmedi. Bayraklar hâlâ asılı, duruş hâlâ diri. Çünkü bu topraklarda bize öğretilen şudur: **Bayrak yalnızca dalgalanmaz, sahiplenilir.**

Mithat Cemal Kuntay'ın, Türkiye Cumhuriyeti'nin 15. kuruluş yılı anısına kaleme aldığı *“Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır”* dizeleri, bu bilincin en güçlü ifadelerinden biri.

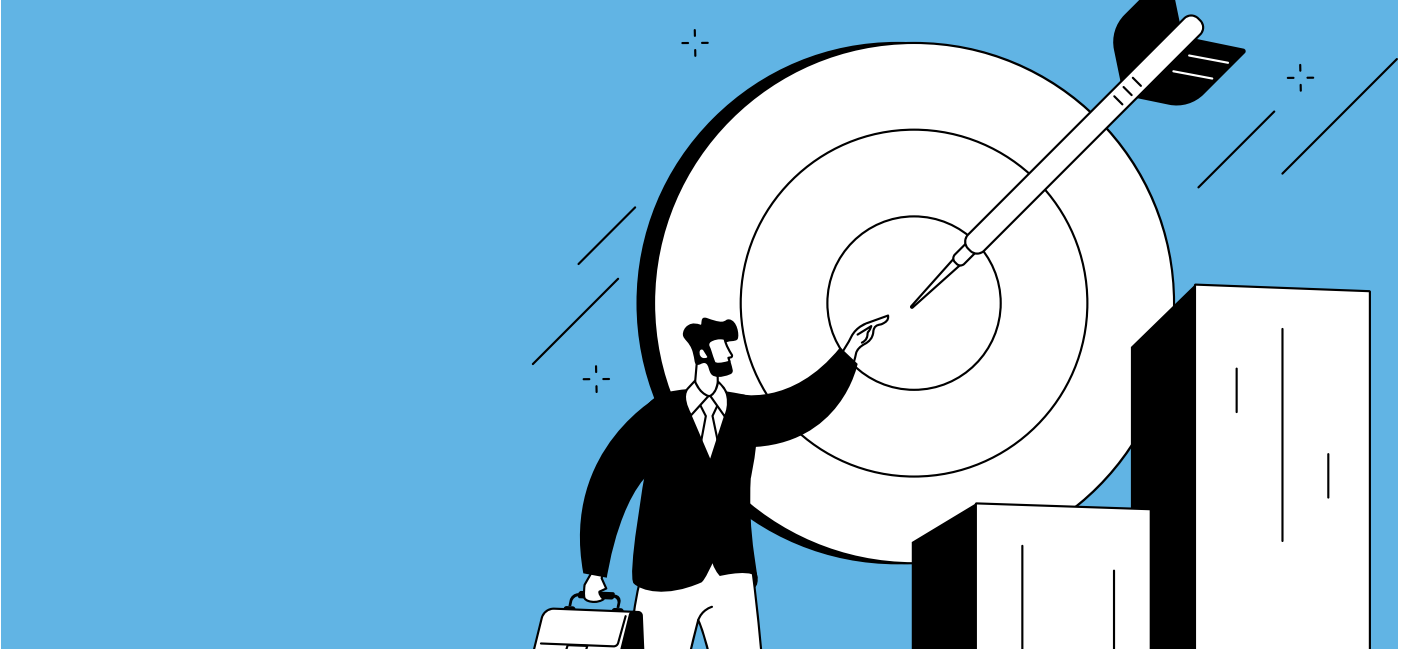
Bu hassasiyeti hatırlatmak ve çocuklarımıza da aktarmak amacıyla, yarıyıl tatilinin ardından başlayan ikinci eğitim döneminde ülke genelinde öğrenciler okullarına Türk bayraklarıyla gitti. Kırmızı ve beyaz renkler sınıfları, koridorları ve okul bahçelerini doldurdu.

O gün okullarda yalnızca ders anlatılmadı. Bayrak sevgisi konuşuldu, vatanın ne olduğu anlatıldı, Cumhuriyet'in neden kıymetli olduğu çocukların dünyasında yer buldu. Belki uzun cümleler kurulmadı; ancak çok şey öğretildi. Çünkü bazen bir bayrağı elde tutmak, sayfalarca yazıdan daha etkili.

Atatürk'ün o gün yerdeki bayrağa basmamasıyla başlayan duruş, bugün çocukların ellerinde bayraklarla okula gitmesiyle aynı kararlılıkla devam ediyor. Çünkü bu ülkenin yarını, bayrağının anlamını bilen yüreklerde büyüyor; **o bayrak göklerde dalgalandıkça, bu millet de dimdik ayakta kalıyor.**

GİRİŞİMCİ KAFASI NEDİR?

CESARET Mİ, FİKİR Mİ?



Girişimcilik konuşulurken sıkça duyduğumuz bir ifade vardır: “Girişimci kafası.” Peki bu tam olarak ne demektir? Sadece iyi bir fikir bulmak mı, yoksa büyük bir cesaret göstermek mi? Aslında girişimci kafası, tek bir özellikten değil; bir bakış açısından doğar.

Her şeyden önce girişimci kafası, dünyaya farklı bakabilme becerisidir. Herkesin gördüğü yerde problemi fark etmek, herkesin şikâyet ettiği yerde çözüm aramak ve “Böyle gelmiş böyle gider” yerine “Bunu nasıl değiştirebilirim?” diye sorabilmektir.

Elbette fikir önemlidir. Büyük girişimlerin çoğu güçlü bir fikirle başlar. Ancak fikir tek başına yeterli değildir. Çünkü dünyada milyonlarca iyi fikir vardır; onları hayata geçiren insan sayısı çok daha azdır. İşte burada cesaret devreye girer.

Girişimci kafası, risk almayı göze alabilmektir. Belirsizliğe rağmen adım atabilmek, başarısız olma ihtimalini kabul edip yine de denemektir.

Ama girişimci zihniyet sadece cesaret de değildir. Çünkü plansız cesaret, çoğu zaman kısa sürede tükenen bir enerjiye dönüşür. Girişimci kafası aynı zamanda sabır, öğrenme isteği ve vazgeçmemektir. İlk denemede sonuç alamadığında yön değiştirebilmek, hatalardan ders çıkarabilmek ve gerektiğinde yeniden başlayabilmektir.

Bir başka önemli unsur ise fırsatları görebilmektir. Bazı insanlar kriz görür, bazıları fırsat. Girişimci kafası, zor zamanlarda bile “Buradan ne çıkar?” diye düşünebilmektir. Çünkü girişimcilik çoğu zaman en çok ihtiyaç duyulan anda ortaya çıkar.

Girişimci zihniyetin bir diğer özelliği de üretme isteğidir. Sadece tüketen değil, değer oluşturan olmayı seçmektir. Bu bir şirket

kurmak olabilir, küçük bir atölye açmak olabilir, dijital bir proje geliştirmek olabilir ya da sosyal bir soruna çözüm üretmek olabilir.

Ölçek değişir ama mantık değişmez: Ortaya yeni bir değer koymak. Kısacası “girişimci kafası”, ne yalnızca cesarettir ne de yalnızca fikirdir. Bu; merak, gözlem, çözüm odaklı düşünme, risk alma, sabır ve kararlılığın birleşimidir. Bir anlamda, harekete geçme alışkanlığıdır.

Belki de en net tanımı şudur: *Girişimci kafası, “Keşke biri yapsa” demek yerine “Neden ben yapmayayım?” diyebilmektir.*

Girişimcilik Haftası, tam da bu zihniyeti hatırlamak için önemli bir fırsattır. Çünkü toplumları ileri taşıyanlar, sadece düşünenler değil; düşündüğünü uygulayanlardır. Ve her büyük değişim, bir kişinin “Ben deneyeceğim” demesiyle başlar.

TÜKENENE KADAR ÇALIŞMAK: MODERN ZORBALIK

Yazar: Merve ÇAKICI

Çalışma hayatında çoğu kişinin bildiği, ancak yüksek sesle dile getirmekte zorlandığı bir gerçek var:

hayır diyememek.

Bu durum, açık bir baskıdan çok daha sessiz ve görünmez bir biçimde ilerliyor; etkisi ise çoğu zaman çok daha yıkıcı oluyor.

İnsanlar işlerini kaybetmemek, uyumlu görünmek ya da sorun çıkaran kişi olmamak için aslında taşıyamayacakları yükleri üstleniyor. Bu yükler tek bir görevle sınırlı kalmıyor; eksik personelin işi, yetişmeyen zamanın baskısı ve “şimdilik idare et” denilerek devredilen sorumluluklar giderek birikiyor. Başlangıçta geçici görünen bu durum, zamanla kalıcı hâle geliyor. Kişi yükün ağırlığını fark ettiğinde ise çoğu zaman çoktan tükenmiş oluyor.

Çin’de 32 yaşındaki yazılım mühendisi **Gao Guanghui**’nin hayatını kaybetmesi, bu görünmez baskının ne kadar ağır sonuçlara yol açabileceğini acı bir şekilde hatırlattı. Haberlere göre Gao, uzun süredir yedi kişinin işini tek başına yürütüyordu. Yoğun tempo içinde fenalaştı; hastanede yaşam mücadelesi verirken bile iş mesajları almaya devam etti. Bu tablo, modern çalışma düzeninin insanı nasıl ikinci plana ittiğini açıkça gösteriyor.

Aşırı iş yükü her zaman doğrudan bir zorbalık şeklinde ortaya çıkmıyor. Bazen görev tanımı fark edilmeden genişliyor, bazen personel eksikliği “geçici” olarak adlandırılıyor, bazen de “sen



halledersin” cümlesiyle sorumluluk devrediliyor. Çalışan bu noktada, gerçekten yapıp yapamayacağını sorgulamak yerine konumunu korumaya odaklanıyor. Böylece sınırlar silikleşip; mesai kavramı, dinlenme hakkı ve özel hayat birbirine karışıyor.

Ve bu tablo yalnızca Çin’e özgü değil. Türkiye’de de fazla mesaiye itiraz edememek, ek sorumlulukları reddedememek ya da yorgunluğunu dile getirmeyi zayıflık olarak görmek, çalışma kültürünün yaygın bir parçası hâline gelmiş durumda. Birçok çalışan, bu durumu normalleştirerek sessizce katlanıyor. Ancak bu sessizlik, zamanla fiziksel ve ruhsal tükenmişliğe dönüşüyor.

Burada hatırlanması gereken önemli bir nokta var: Çalışanı korumak yalnızca yasal bir yükümlülük değil, *insani bir sorumluluktur*. Sınır koyabilmek, dinlenebilmek ve iş yükünün adil biçimde paylaşılması; hem bireyin sağlığı hem de işin

sürdürülebilirliği açısından hayati önem taşıyor. İnsan, sınırsız bir kaynak değil bunun anlaşılması gerekiyor.

Gao’nun hikâyesi, “biraz daha dayanırım” düşüncesinin nasıl sonuçlar doğurabileceğini gösteriyor.

Dayanıklılık çoğu zaman bir erdem gibi sunulsa da, bedeli ağır olabilir. Bu nedenle mesele yalnızca çalışanların durmayı öğrenmesi değil; onları durma noktasına getirmeyen bir çalışma düzeni kurabilmek.

“Hayır” diyebilmenin bir risk değil, bir hak olduğu bir kültür oluşturulmadıkça benzer hikâyelerin yaşanması kaçınılmaz görünüyor. Emeğin ve insan hayatının gerçekten değer gördüğü bir anlayışa hepimizin ihtiyacı var.

BAĞIMLILIĞA HAYIR

Bağımlılığa hayır demek, hayata evet demektir.
Yeşilay Haftası, sağlığın ve iradenin değerini hatırlatır.



1-7 MART

YEŞİLAY HAFTASI



İŞ HAYATINDA BEKLEME ODASI: DENEME SÜRESİ



Bir işe başlarken karşılaşılan deneme süresi, kâğıt üzerinde işverenin çalışanı; çalışanın da iş yerini tanıması için öngörülmüş bir dönemdir. Bu süre, tarafların beklentilerini anlaması, iş yapış biçimini gözlemlemesi ve birlikte çalışmanın sürdürülebilir olup olmadığını değerlendirmesi amacıyla tanımlanır.

Ancak uygulamada deneme süresi her zaman bu çerçevede işlemez. Kimi iş yerlerinde uzatılan, belirsizleşen ve hatta fiilen sürekli yenilenen bir yapıya dönüşebilen bu dönem, çalışan açısından bir “bekleme odası” hissi yaratır. Ne tam anlamıyla işin parçası olunur ne de geleceğe dair net bir güven oluşur. Peki deneme süresi gerçekten ne anlama geliyor ve hangi noktada amacından sapıyor?

Deneme süresi kaç ay olabilir?

Türkiye’de deneme süresi, 4857 sayılı İş Kanunu ile açık biçimde düzenlenmiştir.

Kanuna göre deneme süresi:

- En fazla 2 ay olarak belirlenebilir.
- Toplu iş sözleşmesi bulunan iş yerlerinde bu süre en fazla 4 aya kadar uzatılabilir.

Bu sınırların dışında kalan uygulamalar hukuken geçerli değildir. Bireysel iş sözleşmelerinde deneme süresinin daha uzun yazılmış olması, bu durumu yasal hâle getirmez. Aynı şekilde “kurum politikası” ya da “uygulama böyle” gibi gerekçeler de kanuni bir hak oluşturmaz.

Bu noktada dikkat edilmesi gereken önemli bir husus vardır: Deneme süresi, iş sözleşmesinin dışında kalan bir dönem değil; sözleşmenin bir parçasıdır. Yani çalışan, ilk günden itibaren işçi statüsündedir ve bu statünün getirdiği haklara sahiptir.

Deneme süresi neden uzatılıyor?

Bazı iş yerlerinde deneme süresi, gerçekten karşılıklı tanıma amacıyla değil; belirsizliği sürdürmek için kullanılabilir. Deneme süresinin bitimine yakın “uygun bulunmadı” gerekçesiyle iş sözleşmesinin sona erdirilmesi ve kısa süre sonra aynı pozisyona yeni bir çalışanın alınması, bu duruma sık rastlanan örneklerden biri.

Tek başına bakıldığında bu tablo hukuka aykırı sayılmayabilir. Ancak aynı pozisyon için bu durumun tekrar eden bir düzene dönüşmesi, deneme süresinin

amacından uzaklaştığını gösterir. Bu noktada sorun, bireysel bir fesih değil; süreklilik kazanan bir belirsizlik pratiğidir.

Bu belirsizlik yalnızca hukuki değil, psikolojik bir etki de yaratır. Sürekli değerlendirildiğini hissetmek, “*kalıcı mıyım?*” sorusunun yanıtı kalması ve her an işten çıkarılma ihtimalinin varlığı, çalışan üzerinde ciddi bir baskı oluşturur. Bu baskı, performansını artırmak yerine çoğu zaman kaygıyı besler.

Deneme süresindeki çalışan ile normal çalışan arasında fark var mı?



Deneme süresiyle ilgili en yaygın yanıtlardan biri, bu dönemde çalışan kişilerin daha az hakka sahip olduğu düşüncesidir. Oysa deneme süresindeki çalışan ile deneme süresi sona ermiş bir çalışan arasında temel haklar açısından büyük bir fark yoktur. Genel hatlarıyla:

- Deneme süresindeki çalışan da *ilk günden itibaren sigortalıdır*
- Ücret hakkı aynıdır; deneme süresi *ücretsiz* olamaz
- Fazla mesai, hafta tatili ve resmî tatil hakları geçerlidir
- İş sağlığı ve güvenliği mevzuatı kapsamındadır

Buna rağmen uygulamada, deneme süresi çoğu zaman hakların esnetildiği bir alan gibi görülür. Çalışan “*henüz denemedeyim*” düşüncesiyle fazla mesaiye itiraz edemez, iş tanımı dışı talepleri kabul etmek zorunda hisseder. Bu durum, deneme süresinin fiilen bir baskı aracına dönüşmesine yol açabilir.

Asıl fark nerede başlıyor?

Deneme süresi içindeki en temel fark, iş sözleşmesinin sona erdirilme biçiminde ortaya çıkar. Kanuna göre deneme süresi içinde taraflar, iş sözleşmesini *bildirim süresi olmadan* sona erdirebilir. Yani ihbar süresi uygulanmaz.

Ancak bu durum çoğu zaman yanlış yorumlanır.

Bildirim süresinin olmaması;

- Ücretin ödenmemesi
- Sigortasız çalıştırma
- Hakların yok sayılması anlamına gelmez.

Deneme süresi içinde de çalışılan günlerin ücreti ödenmek, sigorta primleri yatırılmak ve kazanılmış haklar korunmak zorundadır.

Deneme süresi sona erdikten sonra ise işten çıkarma süreci daha sınırlı ve yükümlülükleri olan bir çerçeveye girer. Bu nedenle deneme süresi, işveren açısından hızlı karar alma imkânı sunsa da sınırsız bir yetki alanı değildir.

Deneme süresi kimin için avantaj?



Teoride deneme süresi her iki taraf için de avantajlıdır. Çalışan, iş yerini, çalışma koşullarını ve beklentileri gözlemler; işveren ise çalışanın uyumunu ve performansını değerlendirir. Ancak bu avantaj dengesi, süre uzadıkça bozulur.


Deneme süresinin uzaması, çalışanın kendini güvende hissetmesini zorlaştırır. Aidiyet duygusu gelişmez, ilişkiler yüzeysel kalır ve gelecek planları ertelenir. Çalışan, sürekli bir bekleme hâlinde kalır.

Buna karşılık deneme süresinin sağlıklı kullanıldığı iş yerlerinde bu dönem, gerçekten karşılıklı bir tanıma fırsatına dönüşür. Net beklentiler, açık geri bildirimler ve baştan belirlenmiş sınırlar, belirsizliği azaltır. Böylece deneme süresi bir eleme aracı olmaktan çıkar; iş ilişkisinin sağlam temellerle başlamasını sağlayan bir geçiş sürecine dönüşür.

Deneme süresi, karşılıklı bir tanıma dönemidir. Ancak bu süre uzatıldığında ya da sürekli yenilendiğinde, tanıma değil erteleme anlamına gelmeye başlar. Bu nedenle mesele, deneme süresinin varlığı değil; *nasıl ve ne amaçla kullanıldığıdır*.

18 MART 1915

*Çanakkale
Geçilmez!*



**Bir milletin, imkânsız
denilene karşı
yazdığı destanın adıdır
Çanakkale.**

**Bu topraklar uğruna
can veren tüm
şehitlerimizi saygı ve
rahmetle anıyoruz.**

İLMEK İLMEK HİSLERİ HALIYA DÖKMEK



Türk kültürünün en köklü miraslarından biri olan el dokuması halılar, yalnızca günlük yaşamın bir parçası değil; geçmişten bugüne uzanan sessiz bir anlatıdır. Orta Asya'dan Anadolu'ya taşınan bu zanaat, Türklerin yaşam biçimini, inançlarını ve duygularını motifler aracılığıyla günümüze ulaştırır. Azerbaycan, Özbekistan, Türkmenistan ve Türkiye'de müzelerde sergilenen örnekler, bu ortak kültürel hafızanın hâlâ canlı olduğunu göstermektedir.

Özellikle Oğuz boylarında yaygın olan halı sanatı, Türklerin göçebe yaşam tarzı sayesinde farklı coğrafyalara taşınmış; farklı bölgelerde dokunmasına rağmen motiflerde büyük benzerlikler korunmuştur. Çünkü halı, yalnızca bir süsleme unsuru değil; kimliğin, inancın ve yaşam deneyiminin aktarım aracıdır. Günümüzde çeşitli kurslar ve eğitim programlarıyla bu zanaat yaşatılmaya çalışılmakta, halının tarihi, teorisi ve uygulaması yeni kuşaklara aktarılmaktadır.

Anadolu'da halılar, motifler aracılığıyla bir iletişim dili kurar. Dokuyanın dile getiremediklerini anlatan bu desenler; evlilik isteğini, bereket beklentisini, korunma arzusunu, özlemi ve umudu sembollerle ifade eder. Bu nedenle her motif rastlantı değil, bilinçli bir seçimdir. Bu sembolik dil, Türk halılarında kullanılan motiflerle anlam kazanır. Halılarda en sık karşılaşılan motifler ve taşıdıkları anlamlar şu şekilde sıralanabilir:

Elibelinde



Dişiliğin simgesidir. Analık, doğurganlık, bereket, mutluluk ve uğuru temsil eder.

Koçboynuzu



Güç, cesaret, kahramanlık ve erkekliliği simgeler. Anadolu'nun en eski bereket motiflerinden biridir.

Bereket Motifleri



Bitki, hayvan ve doğa unsurlarından oluşur. Nar, üzüm ve hayat ağacı bolluğu; dağ, kaya ve su motifleri ise doğanın gücünü ve sürekliliğini temsil eder.

İnsan Figürü



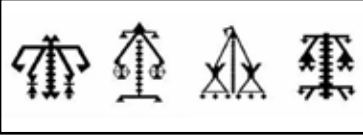
Dokuyanın erkek çocuk beklentisini ya da gurbetteki sevgiliye duyulan özlemi anlatır.

Saçbağı



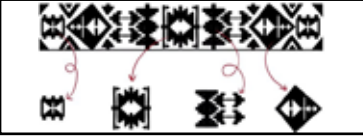
Evlilik isteğini ve çoğalmayı simgeler. Genç kızlar ve yeni evli kadınların saç biçimleriyle ilişkilendirilir.

Küpe



Genç kızların evlilik arzusunu ve dişiliği temsil eder.

Bukağı



Aile birliğini, aşkı ve bağlılığı simgeler.

Suyolu



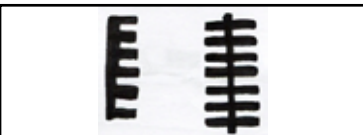
Yaşamın kaynağı olan suyu temsil eder. Yenilenme, saflık ve bereket anlamı taşır.

Pıtrak



Nazarlık olarak kullanılır; kötü enerjilerden korunmayı simgeler.

El, Parmak, Tarak



Güç, kudret ve koruyuculuğun sembolleridir.

Muska ve Nazar Motifleri



Nazarın zararlı etkilerinden korunmak amacıyla üçgen, göz ve çeşitli geometrik formlarla dokunur.

Yılan



Ruhu, gücü ve ölümsüzlüğü temsil eder. Yaratılışla ilişkilendirilen önemli bir semboldür.

Ejder



Selçuklu döneminde ebedi hayat, mutluluk ve sonsuzluğun simgesi olarak kullanılmıştır.

Hayat Ağacı



Evrenin sürekliliğini ve yaşamın döngüsünü simgeler. En sık kullanılan formu servi olup uzun ömür ve dayanıklılığı temsil eder.

Akrep



Koruyucu bir motiftir. Zararlı güçlere karşı savunmayı simgeler ve genellikle bordürlerde yer alır.

Kuş



Talih ve mutluluğun sembolüdür. Güvercin ve bülbül iyi şans; baykuş ve kuzgun ise kötü talihi temsil eder. Aynı zamanda haber beklentisi ve ruhsal yolculuk anlamı taşır.

İlmeklerin Arasında Saklı Hatıralar



Bugün hepimizin belleğinde yer eden bir söz vardır: "Büyüklerimiz nasihat ederken halıların desenlerini incelerdim." Bir zamanlar bu ifade yalnızca bir benzetme gibi gelse de, bugün bunun gerçeği yansıttığı daha iyi anlaşılıyor. Çünkü halı motifleri, geçmişin duygularını ve yaşanmışlıklarını sessizce anlatan kültürel bir dildir. Bu dili okumayı öğrenmek, kültürümüzün ne anlattığını anlamak ve onu gelecek kuşaklara aktararak korumak ise hepimizin ortak sorumluluğudur.

GERÇEK YAKINLIK ÇABAYLA OLUŞTURULABİLİR Mİ?



Yazar: Merve ÇAKICI

“Aynı evde yaşayıp birbirinden uzaklaşan aileler için, yakınlığı yeniden kurmanın mümkün olup olmadığına dair bir deneme.”

Bizler bugün, doğuştan en yakın olmamız gereken insanlarla bile giderek uzaklaşıyoruz. Aynı evin içinde yaşıyor, aynı sofraya oturuyor ama birbirimizi gerçekten tanımıyoruz. Akşamları kısa süreliğine kurulan sofralarda bedenler yan yana, zihinler ise ekranlarda. Günün nasıl geçtiğini sormak yerine bildirimlere yetişiyoruz. Aynı evin içinde, sessiz bir yabancılaşma yaşıyoruz.

Bu durum yalnızca bireysel bir kopuş değil; kültürel bir dönüşümün sonucu. Geçmişte sofralar konuşulan, paylaşılan, birlikte olmanın merkezinde duran alanlardı. Fazladan tabak konur, misafir kim olursa olsun buyur edilirdi. Bugün ise paylaşmak yorucu, uzun sohbetler gereksiz, birlikte olmak ise çoğu zaman bir yük gibi algılanıyor. Konfor alanlarımızı korudukça, yakınlıktan uzaklaşıyoruz.

Bu uzaklaşmanın en güçlü sebeplerinden biri de sanal dünyayla kurduğumuz ilişki. Telefonlar ve sosyal medya hayatlarımızı doldururken, gerçek temas giderek azalıyor. Aynı evde yaşayan insanlar, birbirlerine söylemedikleri duyguları ekranlara anlatıyor. Sanal yakınlık güvenli; yüzleşme yok, derinlik yok. Oysa gerçek yakınlık emek ister, dikkat ister ve kırılma olmayı göze almayı gerektirir.

Psikolog Arthur Aron'un 1997 yılında yaptığı çalışma tam da bu noktaya işaret ediyor. Aron, iki yabancı insanın bile doğru yapılandırılmış sorularla kısa sürede duygusal olarak yakınlaşabileceğini ortaya koyuyor. Yakınlık, kendiliğinden oluşan bir duygu değil; bilinçli olarak inşa edilen bir bağıdır. Bunun için geliştirdiği 36 soruluk test, yüzeysel sohbetten derin paylaşıma doğru ilerler.

Bu sorular yalnızca yabancılar için değil; yıllardır aynı evi paylaşan ama birbirine yabancılaşmış aileler için de güçlü bir araçtır. Çünkü yakınlık birlikte



yaşamakla değil, birbirini tanımaya devam etmekle mümkündür. Aileyle geçirilen bir akşamda, telefonsuz bir sofrada bu sorulardan birini sormak bile gerçek bir temasın başlangıcı olabilir.

Yakınlığı yeniden inşa etmeye yardımcı olan **36 soru** şunlardır:

1. Dünyadaki herhangi biriyle akşam yemeği yiyebilecek olsan, kimi seçerdin?
2. Ünlü olmak ister miydin? Hangi şekilde?
3. Telefonda arama yapmadan önce ne söyleyeceğini prova eder misin? Neden?
4. Senin için “mükemmel bir gün” nasıl olurdu?
5. En son ne zaman kendi kendine şarkı söyledin? Peki bir başkasına?
6. 90 yaşına kadar yaşayacak olsan ve son 60 yıl boyunca ya 30 yaşındaki zihnine ya da 30 yaşındaki bedenine sahip olmayı seçmek zorunda kalsan, hangisini seçerdin?
7. Nasıl öleceğine dair gizli bir sezgin var mı?
8. Kendinle ilgili, karşıdaki kişiyle ortak olduğunu düşündüğün üç şey söyle.
9. Hayatında en çok ne için minnettarsın?
10. Nasıl yetiştirildiğinle ilgili bir şeyi değiştirebilseydin, neyi değiştirirdin?
11. Hayat hikâyenin dört dakika içinde anlat.
12. Yarın sabah yeni bir yetenekle uyanırsan, bu ne olurdu?
13. Bir kristal küre sana hayatınla ilgili tek bir doğruyu söyleyecek olsa, neyi bilmek isterdin?
14. Uzun zamandır yapmayı hayal ettiğin ama ertelediğin bir şey var mı?
15. Hayatındaki en büyük başarı nedir?
16. Bir arkadaşlıkta en çok neye değer verirsin?
17. En değerli anın nedir?

18. En zor anın nedir?
19. Bir yıl içinde öleceğini bilseydin, hayatında neyi değiştirdin?
20. Senin için dostluk ne anlama geliyor?
21. Sevgi ve şefkat hayatında nasıl bir yer tutuyor?
22. Karşıdaki kişide hoşuna giden beş özelliği söyle.
23. Ailenle ilişkin ne kadar yakınsın?
24. Annenle olan ilişkin hakkında ne hissediyorsun?
25. “Biz” ile başlayan üç doğru cümle kur.
26. “Keşke biriyle ... paylaşabilseydim.”
27. Yakın bir arkadaşın bilmesi gereken en önemli özelliğin nedir?
28. Karşıdaki kişiyle ilgili sevdiğin bir şeyi söyle.
29. Seni utandıran bir anını paylaş.
30. En son ne zaman ağladın?
31. Karşıdaki kişiyle ilgili şimdiden sevdiğin bir şey söyle.
32. Senin için asla şaka konusu olamayacak bir şey nedir?
33. Bu akşam ölecek olsan, söyleyemediğin neye üzülürdün?
34. Evin yanıyor olsa, geri dönüp alacağın tek şey ne olurdu?
35. Ailende kimin ölümü seni en çok sarsardı?
36. Kişisel bir sorununu paylaş ve karşıdakinden görüş iste.

Bugün yaşadığımız en büyük sorun, bedensel olarak yakın olup duygusal olarak uzaklaşmamız. Bu uzaklık bizi yalnızlaştırıyor, aile bağlarını zayıflatıyor ve kültürel hafızamızdan koparıyor. Yakınlık kaybolmadı; sadece ihmal edildi. Belki de yeniden başlamak için ihtiyacımız olan tek şey, gerçekten sorulmuş bir soru ve gerçekten dinlenmiş bir cevap.



STARMOON MAKARNA

MAKARNA IZGARA ÇORBA



MERT YILDIZAY

GSM: 0545 440 71 80

Sekiz Eylül Mahallesi 110/1 Sk 11/A Kemalpaşa/Izmir

8-14 Mart

BİLİM ve TEKNOLOJİ HAFTASI

Bilimle Düşün,

Teknolojiyle Geleceği İnşa-Et.

$E=mc^2$

KAYGI NEDİR VE NASIL BAŞ EDİLİR?



Yazar: Sevi Yağmur ADAR

@psk.seviyagmuradar

Kaygı, tehlikeli olarak algıladığımız durumlarla ilgili, o durumlar henüz yaşanmadan hazır olmamızı sağlamak için ortaya çıkan işlevsel bir duygudur. Ancak kaygı verici düşünceler çok sık, çok şiddetli ya da yaşamı bozacak düzeyde olduğunda “kaygı bozukluğu” adını alır. Kaygı bozukluğunu tanılamak ve teşhis etmek için psikologlar ve psikiyatristler, belli tanı kriterleri çerçevesinde değerlendirme yaparlar. Dolayısıyla bireysel algılarımız, teşhis koymak için yeterli değildir.

Günlük hayatta hangi kaygılar işlevsel olarak adlandırılabilirken hangileri zorlayıcı denebilir?



Bir annenin bebeğiyle ilgilenirken onun düşmemesi için önlemler almasını sağlayan, bir seyahate giderken kimliğimizi ya da telefonumuzu unutup unutmadığımızı kontrol etmemizi hatırlatan ya da bir sınava hazırlanırken çalışmaya vakit ayırmamıza yardımcı olan duygu kaygı olabilir. Ancak yeterli önlemleri aldığımız, bir şeyleri unutmadığımızı emin olduğumuz durumlarda da bu duygunun bizi etkilemesi işlevsel olmayabilir.



Eğer bu durum günlük hayatımızın akışını etkiliyor ve bizi rahatsız ediyorsa, bir psikologdan destek almak önemli olacaktır.



Örneğin işimizde, kaygı verici düşünceler sebebiyle yaptığımız işe odaklanamıyorsak; ders çalışırken bu düşünceler, okuduklarımızı anlayamamamıza neden oluyorsa; bir film ya da dizi izlerken orada yaşanan durumlar bizi tetikliyor ve izlediğimiz şey yerine düşüncelere dalıp huzursuz hissediyorsak ya da günlük hayatın akışı içinde olumsuz düşünceler art arda aklımıza gelip bizi rahatsız ediyorsa, yaşadığımız kaygı işlevsel değildir ve günlük hayatımızın akışını olumsuz etkiliyor demektir.

Kaygıyla baş edebilmek için fizyolojik durumumuzu ve düşüncelerimizi değerlendirebiliriz.



Kaygının fizyolojik belirtilerine baktığımızda kalp çarpıntısı, nefes daralması gibi belirtilerle karşılaşabiliriz. Bu noktada farkındalık önemlidir. Bu belirtileri hissettiğimizde düşüncelerimizi gözden geçirmek ve kaygı verici düşüncüyü fark etmek, bu duyguyla baş edebilmek için ilk adımdır. Daha sonra bu düşüncenin ne kadar gerçekçi olduğunu değerlendirebiliriz. Eğer gerçekçi olmayan bir düşünceye sahip olduğumuzu fark edersek, bu düşüncüyü daha esnek ve daha gerçekçi bir bakış açısıyla yeniden düzenlemeyi deneyebiliriz.

Kaygıyla baş etmede kullanılabilecek egzersizleri deneyebiliriz.



Sık sık kaygı yaşıyorsak, nefes egzersizleri ve kas gevşetme egzersizleri bize yardımcı olabilir. Elbette kişisel sağlığımızı göz önünde bulundurarak ve gerekirse önce bir doktora danışarak bu egzersizleri uygulayabiliriz. Örneğin diyafram nefesi uygulamasında, bir elimizi göğsümüzün üstüne, diğer elimizi de karnımıza yerleştiririz. Burnumuzdan nefes alırken karnımızı şişirmeye, daha sonra ağızımızdan nefes vermeye odaklanabiliriz. Bu egzersiz, kaygı durumunda gerçekleşen yüzeysel solunumu düzenleyebilir. Kaygı yaşadığımızı fark ettiğimizde kalp atışımızı ve nefes alışverişimizi düzenlemek için bu egzersizi kullanabiliriz.

Kaygıyı anlamak için daha detaylı okumalar yapabiliriz.



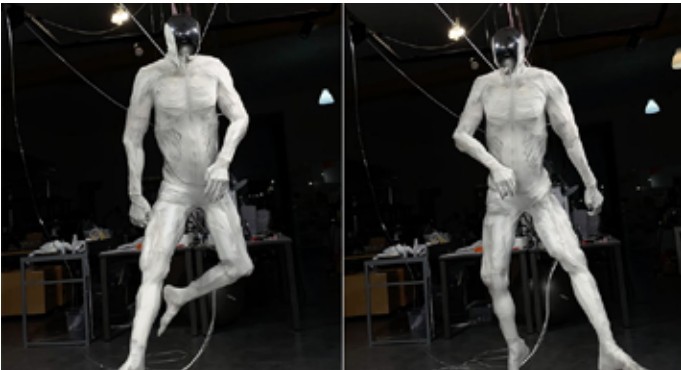
Kaygı ile ilgili daha detaylı okuma yapmak isteyenler için Dr. Judson Brewer'in Kaygı Döngüsünü Kırma kitabını, kaygı ile baş etmek için kendine yardım tekniklerini denemek isteyenler için ise şema terapi yaklaşımıyla yazılan Dr. H. Alp Karaosmanoğlu'nun Eyvah! Kötü Bir Şey Olacak kitabını önerebilirim. Bu kitaplar, kaygıyı fark etmemizde işe yarayabilir ya da içeriğindeki bazı teknikler, kaygı ile baş etmede yardımcı olabilir. Ancak her bireyin yaşadığı kaygı farklıdır. Eğer yoğun kaygılar yaşıyorsak ve bu duygu hayatımızı zorlaştırıyorsa, bir uzmandan destek almak hem daha sağlıklı hem de daha yararlı olacaktır.

YAPAY ZEKÂ İNSAN YERİNE GEÇEBİLİR Mİ?

Yapay zekâ, toplum tarafından çok kısa sürede benimsenerek gündelik yaşamın ayrılmaz bir parçası hâline geldi. Bugün karar alma süreçlerinden üretime, eğitimden sağlığa kadar pek çok alanda yapay zekâyâ danışmak neredeyse doğal bir refleks olarak görülüyor. Bu hızlı yayılım ise kaçınılmaz bir soruyu beraberinde getiriyor: **Yapay zekâ, bir gün insanın yerine geçebilir mi?** Teknolojik gelişmeler,



yapay zekânın özellikle hız, veri işleme ve analiz konularında insan kapasitesini aşabildiğini gösteriyor. Büyük veri kümelerini saniyeler içinde tarayabilen, olasılık hesapları yapabilen ve alternatif senaryolar üretebilen bu sistemler, birçok alanda insanı geride bırakıyor gibi görünse de, bu durum yapay zekânın insanın yerini alabileceği anlamına gelmiyor.



Son yıllarda robotik alanında yaşanan gelişmeler bu tartışmayı daha da görünür hâle getirdi. Özellikle **Clone Robotics** gibi girişimler, insan anatomisini bire bir taklit eden robotlar tasarlamaya başladı (**Clone Robotics ayrıntıları 3. Sayı 39. Sayfada yer almaktadır**). Bu robotlar, insan iskeletine benzer kemik yapıları ve sentetik myofiber kas sistemleri sayesinde oldukça gerçekçi hareketler gerçekleştirebiliyor. Amaç, kol veya bacaklarını kaybetmiş bireyler için işlevsel yapay organlar geliştirmek ve tıp alanında önemli bir boşluğu doldurmak.



Bu gelişmeler, yapay zekânın ve robotların insan hayatını kolaylaştıran güçlü araçlar olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Ancak burada kritik bir ayrım bulunuyor: **Benzerlik, eşdeğerlik anlamına gelmez.** İnsan anatomisini taklit eden bir robot, insanın karar alma süreçlerini, etik muhakemesini ve sorumluluk bilincini taklit edemez.

Bilim dünyasında bu ayrım net biçimde ifade edilmektedir. Yapay zekâ; hız, verimlilik ve ölçeklenebilirlik açısından son derece etkilidir. İnsan ise bağlam kurma, sezgi geliştirme, etik değerlendirme yapma ve sonuçlarının sorumluluğunu üstlenme konularında vazgeçilmezdir. Yapay zekâ, insanı tamamlayabilir; ancak insanın yerine geçemez.



Bunun en somut örneklerinden biri tıp alanında görülmektedir. Yapay zekâ destekli sistemler, test sonuçlarını analiz edebilir, olası teşhisleri sıralayabilir ve hekimlere karar desteği sunabilir. Ancak tedavi uygulama, beklenmedik bir komplikasyonda inisiyatif alma ya da etik bir tercih yapma yetkisi yoktur. Çünkü yapay zekâ, yalnızca kendisine öğretilen veriler doğrultusunda çalışır ve bu sınırların dışına çıkamaz.



Yapay zekânın insanın yerine geçememesinin bir diğer önemli nedeni ise **kültürel bağlam eksikliğidir**. Günümüzde kullanılan yapay zekâ algoritmaları, büyük ölçüde bu teknolojiyi geliştiren ülkelerin veri setleriyle eğitilmektedir. Bu veri setleri; dil, etik anlayışı, toplumsal normlar ve değer yargılarını da içermektedir. Dolayısıyla yapay zekâ, evrensel bir akıl değil, belirli bir kültürel bakış açısının ürünüdür.



Bu konu, Prof. Dr. **Hakkı Aydın** tarafından da kamuoyunda dile getirilmiştir. Aydın, **Buket Aydın Soruyor** programında yaptığı değerlendirmelerde, yapay zekâ algoritmalarının kültürel olarak tarafsız olmadığını; eğitildikleri verilerin, ait oldukları toplumların değer dünyasını yansıttığını ifade etmiştir. Bu nedenle farklı kültürlere ait toplumların, hazır algoritmaları olduğu gibi kullanmasının çeşitli uyum sorunlarını beraberinde getirebileceğine dikkat çekmiştir.



Prof. Dr. Hakkı Aydın'a göre bu durum, yapay zekânın insanın yerine geçip geçemeyeceği tartışmasından ziyade, **bu teknolojinin kim tarafından ve hangi kültürel çerçevede üretildiği** sorusunu öne çıkarmaktadır. Aydın, kültürel farklılıklar nedeniyle kendi ihtiyaçlarımıza ve değerlerimize uygun **millî yapay zekâ enstitüleri** kurulması gerektiğini savunmakta; bu enstitülerin yalnızca teknoloji geliştiren merkezler değil, aynı zamanda öğrencilerin ve genç araştırmacıların yetiştirildiği **eğitim alanları** olarak yapılandırılmasının önemine vurgu yapmaktadır.

Bu yaklaşım, yapay zekânın insanın yerini alabilecek bir otorite değil; insan tarafından yönlendirilen, eğitilen ve sınırları belirlenen bir araç olduğunu bir kez daha ortaya koymaktadır. İnsan karar verir, yapay zekâ destekler. İnsan sorumluluk alır, yapay zekâ olasılık üretir.

Yani, yapay zekânın dünyayı ele geçireceğine dair senaryolar, bilimsel gerçeklikten çok teknolojik kaygıları ve bilinmezlik korkusunu yansıtan söylemler olarak değerlendirilmektedir. Asıl mesele, yapay zekânın insanın yerine geçip geçemeyeceği değil; insanın bu teknolojiyi kendi kültürü, değerleri ve eğitimsel altyapısı doğrultusunda ne kadar bilinçli, etik ve sorumlu biçimde yönlendirebildiğidir.

Çünkü yapay zekâ, kendisine çizilen sınırlar içinde anlam kazanır ve bu sınırları belirleyen yine insandır. Geleceği belirleyecek olan, algoritmaların gücü değil; onları tasarlayan, denetleyen ve doğru amaçlar için kullanan insanın akli, vicdani ve kültürel birikimidir. Bu nedenle yapay zekâ çağında asıl ihtiyaç, daha güçlü makinelerden ziyade, daha bilinçli bireyler ve daha sağlam etik çerçevelerdir.

BİLİM UMUT VERİYOR, SÜREÇ DEVAM EDİYOR

Türkiye'den çıkıp bilimin evrensel sahnesinde söz sahibi olabilmiş ender isimlerden biri olan **Prof. Dr. Aziz Sancar**, yalnızca kazandığı Nobel Ödülü ile değil, bilime ve topluma karşı taşıdığı sorumluluk duygusuyla da öne çıkıyor. Onun çalışmaları, bilimsel başarı kadar, bu başarının nasıl ve ne zaman paylaşılması gerektiğinin de önemli olduğunu hatırlatıyor.

1946 yılında Mardin'in Savur ilçesinde doğan Sancar, akademik yolculuğunu insan sağlığını merkeze alan bir çizgide şekillendirdi. İstanbul Tıp Fakültesi'nden mezun olduktan sonra eğitimine ABD'de devam eden Sancar, moleküler biyoloji alanındaki çalışmalarıyla bilim dünyasında saygın bir yer edindi.



DNA onarımı mekanizmaları üzerine yürüttüğü öncü araştırmalar, ona 2015 yılında Nobel Kimya Ödülü'nü kazandırdı. Bugün Kuzey Karolina Üniversitesi'nde çalışmalarını sürdüren Sancar, bilimsel üretimi yalnızca laboratuvarla sınırlamayan bir bilim insanı olarak tanınıyor.

Son dönemde Aziz Sancar ve ekibinin üzerinde çalıştığı araştırmalar, beyin kanserinin en agresif türlerinden biri olan **glioblastoma** (hızlı ilerleyen ve tedavisi son derece zor bir beyin tümörü) üzerine yoğunlaşıyor. Laboratuvar ortamında elde edilen bulgular, temel bilim açısından umut verici bir tablo ortaya koyarken, Sancar bu noktada bilimsel gerçekçilikten ödün vermiyor.

Çalışmalar, kanser hücrelerinin biyolojik davranışlarını anlamaya ve tedaviye verdikleri tepkileri incelemeye odaklanan deneysel modeller üzerinden yürütülüyor.

Elde edilen sonuçların henüz deneysel aşamada olduğunu ve şu an için yalnızca hayvan deneyleriyle sınırlı kaldığını özellikle vurgulayan Sancar, bilimsel araştırmaların laboratuvardaki başarıdan klinik uygulamaya uzanan uzun ve titiz bir süreci kapsadığını hatırlatıyor. Bu bulguların insanlar için güvenli ve etkili bir tedaviye dönüşebilmesi adına zamana ve kapsamlı klinik çalışmalara ihtiyaç olduğunu belirtiyor. Yoğun ilgi ve destek mesajlarına teşekkür eden Aziz Sancar, çalışmalarına dair daha ayrıntılı değerlendirmelerini sosyal medya hesabı üzerinden kamuoyuyla paylaşıyor. Bilimsel sürecin şeffaf biçimde aktarılması, yanlış beklentilerin önüne geçilmesi açısından da büyük önem taşıyor.

Editör Notu: Prof. Dr. Aziz Sancar'ın açıklamasının tamamına X (Twitter) hesabı üzerinden ulaşılabilir.

BİR AY, BİR AYNA, BİR BAYRAM



Ramazan denildiğinde zihnimizde hep aynı kelimeler belirir: paylaşmak, sabretmek, anlamak... Oysa Ramazan kelimelerden çok bir hâl anlatır. Sadece aç kalmayız; durur, yavaşlar ve kendimize bakma cesareti gösteririz. Tuttuğumuz oruç, bedenden önce nefsimizi yoklar. Açlıkla birlikte sınırlarımızı, alışkanlıklarımızı ve zaaflarımızı fark ederiz.

Ne var ki bu hâli çoğu zaman ıskalarız. Sofralar büyür, tabaklar dolup taşar. Yenilmeyen yemekler çöpe gider, ekmekler israf olur. Üstelik bütün bunları sergileriz. Ramazan, nefsin geri çekilmesi gereken bir zaman dilimiyken biz fark etmeden onu daha da öne çıkarırız. Sessizce, yavaş yavaş ölçüyü kaybederiz.

Oysa bir lokmayı bölerek yiyen insanların çocuklarıyız. Açlığı bilen, yokluğu tanıyan bir neslin çocuklarıyız. Günlerce sofraya kurulamayan evlerin hikâyesi sandığımız kadar uzak değil.

Bu hafıza hâlâ canlı; fakat bolluğun içinde dengeyi korumakta zorlanıyoruz. Ramazan'ın asıl çağrısı olan "anlamak", kalabalığın ve gösterişin arasında duyulmaz hâle geliyor.

Kur'an-ı Kerim bu hakikati açıkça hatırlatıyor: *"Bunlar; tövbe edenler, ibadet edenler, hamdedenler, oruç tutanlar, rükû ve secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın koyduğu sınırları koruyanlardır."* (**Tevbe Sûresi, 112**)

Bu ayet, ibadetin yalnızca bir ritüel olmadığını; bir duruş ve bilinç hâli olduğunu gösteriyor. Sınır bilmenin, ölçü gözetmenin ve sorumluluk taşımanın gerekliliğini hatırlatıyor. Oruç yalnızca aç kalmak değildir; taşkınlıkları dizginlemek, fazlalıkları azaltmak ve kalbi arındırmaktır.

Çoğu zaman ibadetlerimizi alışkanlıkların akışına bırakırız. Zamanı geldiği için yerine getirdiğimiz tekrarlar yaparız. Üzerinde yeterince düşünmeyiz.

Böyle olunca anlamı ıskalarız. Oysa Ramazan bizi ezbere değil, idrake çağırır.

Bayram da bu idrakin devamıdır. Bayram yalnızca yeni kıyafetler giymek, tatlı hazırlamak ya da ziyaretlere gitmek değil, ramazan boyunca yüzleşebildiklerimiz kadar gerçektir; affedebildiklerimiz, vazgeçebildiklerimiz ve paylaşabildiklerimiz kadar anlamlıdır.

Ramazan bize bir hakikat öğretiyorsa, bayram o hakikatin hayata karıştığı yerdir. Paylaşmanın bir güne, merhametin bir aya sığmadığını idrak ettiğimiz andır. İsrâfı yalnız sofradan değil, kalbimizden de uzaklaştırabildiğimiz ölçüde bayramdır. Bir ay boyunca içimizde filizlenen farkındalığın davranışa dönüşmesidir.

Belki de asıl bayram; sofralar sadeleştiğinde, kalpler hafiflediğinde ve bir lokmanın kıymeti yeniden hatırlandığında gelir. Çünkü Ramazan bir ay sürer; fakat öğrettikleri, izin verdiğimiz sürece hayatımızın tamamına yayılır.

VAHYİN İLK MUHATABI MEKKE'NİN TAHİRESİ HZ. HATİCE



1. Bölüm:

Karanlık Bir Çağda Açan Gül: Hz. Hatice'nin İlk Yılları

Yazar: Kübra ATALAY

Cahiliye devrinde diri diri gömülen kız çocuklarının yaşadığı bir dünyada, bir kadın tarihin akışını değiştirdi. O, Peygamber'e ilk inanan, en zor günlerde yanında duran ve cennetle müjdelenen Hz. Hatice idi.

Devrin Mekke'sinde istirdiyenin içindeki inci kadar güzel olan Hz. Hatice... Eminim ki hepimiz bu kutlu ismi duymuşsunuzdur. El Emin'in yoldaşı, yetimlerin annesi, Mekke'nin veren eli, Kureyş'in ticari zekâsı, kız çocuklarının koruyucusu bu ismi duymayan yoktur.

Duymasına duyduk da peki onu hakkıyla tanıyor muyuz? Gelin, bir de benden dinleyin bu cennetle müjdelenen kadını.

Mekke'de cahilliğin insanın iliklerine kadar işlediği bir devirden bahsediyoruz. Kız çocuklarının utanç kaynağı sayılıp daha doğar doğmaz babalarının, "Benim evimi mezara çeviren bu kız için en iyi damat mezardır." deyip diri diri toprağa gömdüğü, annelerin içleri yana yana "dayına gidiyorsun" deyip çaresizce evladını ölümüne gönderdiği, mezarların adına "dayı" denildiği, zinanın normal karşılandığı, içkinin ekmek su gibi tüketildiği, zalimliğin, kötülüğün, köleliğin en üst sınıra geldiği bir devir. Herkesin bir kurtarıcı beklediği o günlerde Huveylid de eşi Fatma'dan bir bebek bekliyor. Kâbe'nin tam karşısında görkemli bir konak... Daha 7. ayda olmasına rağmen Fatma sancılanmış,

konakta heyecanlı bir bekleyiş var. Herkes Fatma erkek çocuk doğursun diye dua ediyor. Çalgılar, tefler, süslemeler, mumlar, tam bir bayram havası var ama Huveylid'in içinde tek bir korku var: "Ya kız olursa?" O zaman ne yaparım, evime matem havası çöker, bu utançla insan içine nasıl çıkarım, kendi evladımı kendi ellerimle nasıl gömerim, ah bu inanışlar, ah bu aldanışlar... Kız olursa bütün bu eğlence bir anda bitecek, erkek olursa kaldığı yerden devam edecek diye geçiriyor aklından.

Tam o anda içerden çıkan biri "Ay gibi bir kız çocuğu oldu." diyor. Huveylid'in korktuğu başına geldi. Tefler, çalgılar bir anda sustu,

insanlar dağılmak için harekete geçti, herkesin yüzü aniden değişti ama dede Esed hiç keyfini bozmadı, yüksek bir sesle “Kız da olsa kabuldür, ardi erkek olacak inşallah, eğlence devam etsin.” dedi. Amca oğlu Varaka da bu sözleri destekledi: “Bu doğan da bir insan yavrusudur, ona da saygımız var. Biz kız çocuklarını evlattan saymıyoruz, halimiz iyi değil, kendi canımızdan olan bu yavruları diri diri toprağa gömüyoruz. Gelin, vazgeçelim bu davranışımızdan.” dedi.

Bunu duyan Huveylid’in gözleri parladı, derin bir oh çekti. Kendisi dahil herkes şaşkın, oradakiler birbirlerine bakıyor. Varaka doğru mu söylüyor, böyle bir saçmalık olabilir mi? Bugüne kadar kimse çıkıp bunun yanlış olduğunu söylememişti. O anda bir sorgulama başlıyor, bu söylenenler herkese mantıklı geliyor.

Daha önce olmayan bir şey oluyor: Mekke’de bir kız çocuğu için tefler çalıyor, eğlence yapılıyor. Daha şimdiden belli, bu bebeğin mübarek biri olacağı; gelişyle bile bir şeyleri değiştiriyor. Huveylid içi ferah bir şekilde eşinin yanına varıyor ama Fatma tedirgin.

Evladı kız olduğu için korkuyor; ya babası onu gömmek isterse nasıl verir evladını? Ama beklediği gibi olmuyor. Ay yüzlü bu minicik bebeği herkes sahipleniyor, ona bir isim düşünüyorlar. Amcaoğlu Varaka adını koyuyor: “Hatice olsun.” diyor. Hatice (erken doğan kız çocuğu, olgunluk, zarafet, değerli kişi) demek.

Gün geçtikçe büyüyor Hz. Hatice; Kâbe’nin yanı başında, soylu bir ailenin içinde, annesinin, babasının, kardeşlerinin gözbebeği oluyor, gitgide güzelleşiyor.

Kem gözlerden korkan ailesi onu bir süt anneye verip yaylaya gönderiyor. Yıllarca gözden uzakta çok güzel bir çocukluk geçiriyor ve belli bir yaşa gelince ailesinin yanına geri dönüyor.

Aradan yıllar geçiyor, Hz. Hatice yaş aldıkça daha da güzelleşiyor; öyle ki Mekke’de güzelliği, zarafeti, ilmi, zekâsı, temizliği, ahlakı, sadeliği, soyluluğu dilden dile yayılıyor. Bu özelliklerinden dolayı kendisine birçok lakap takılıyor.

Böyle bir devirde tertemiz kaldığı için “Tahire” diyorlar, her daim çok güzel koktuğu için “Tayyibe”, yüzünün güzelliğinden dolayı “Ceyyide”, soyluluğundan dolayı “Seyyide”... Daha nice güzel lakaplarla adından söz ediliyor.

Huveylid’in kızındaki bu zarafetin, bu parılının sebebini kimse anlamıyor. Kimi genç kızlar ona benzemek için onun giydiklerini giyiyorlar, onun taktıklarını takıyorlar, onun gibi olmaya çalışıyorlar ama hiçbiri onun gibi olamıyor. Kimi ise bu kadar zenginlik içinde her şeyi yapabilecek gücü varken onun bu sade yaşayışını ahmaklık olarak görüyor. Ama bunların hiçbiri Hatice’nin umurunda bile olmuyor. Onun tek istediği şey “öğrenmek”, daha çok öğrenmek.

Yaşıtlarının akli zevk ve eğlence-deyken onun akli sürekli kutsal kitapta, öğreneceği yeni bilgilerde, gelecek olan kurtarıcı peygamberde. Bunun için her fırsatta soluğu rahle-i tedrisinden geçtiği hocası ve aynı zamanda amcaoğlu olan Varaka bin Nevfel’in yanında alıyor. Öğrendiği her şeyi ondan öğreniyor, daha küçücükken okuma yazmayı kısa bir süre içinde söküyor. Ve ilminden, bilgisinden, görgüsünden dolayı Mekke halkı ona “Âlime” lakabını takıyor.

Hz. Hatice’nin gençlik yılları, ticari zekâsı ve Peygamber Efendimiz’le yollarının kesişeceği büyük buluşma... Bir sonraki sayımızda.



TÜKETİRKEN ZENGİNLEŞİYOR MUYUZ, YOKSA SADECE OYALANIYOR MUYUZ?



Yazar: Esra TURGAY

A lım gücü düşüyor, ekonomi daralıyor, hayat giderek pahalılaşıyor. Buna rağmen mağazalar dolu, online alışveriş siteleri hiç olmadığı kadar hareketli. Peki bu çelişkiyi nasıl açıklamalıyız? Gerçekten ihtiyacımız olanı mı alıyoruz, yoksa fark etmeden bir alışveriş çılgınlığının parçası mı hâline geliyoruz?



SONBAHAR
%
İNDİRİMİ

%70
İNDİRİM

EFSANE
CUMA

YAZ
İNDİRİMİ

İnsan zihni, kendini ikna etme konusunda son derece beceriklidir. “Zaten lazımdı”, “İndirim varken alayım”, “Bir daha bulamam” gibi cümleler, çoğu zaman bütçemizi aşan kararları masumlaştırmanın yollarına dönüşür. Oysa bu gerekçelerin ne kadarı gerçek bir ihtiyaca, ne kadarı anlık bir hisse dayanıyor?



Bu karmaşa, özel günlerle birlikte daha da derinleşiyor. Sevgililer Günü, Anneler Günü, Babalar Günü, yıl sonu indirimleri, ay sonu fırsatları... Takvim ilerledikçe tüketimi körükleyen bahaneler de artıyor.

Bir yandan “tüketici hakları” ve “denge” vurgusu yapılırken, diğer yandan reklamlarda büyük ve çoğu zaman yabancı markalar parlatılıyor. Ardından yerli malına teşvik kampanyaları geliyor, Yerli Malı Haftası kutlanıyor. Mesajlar birbiriyle çelişiyor; tüketici ise hangisine kulak vereceğini şaşırıyor.



Bu noktada sosyal medyanın etkisini göz ardı etmemek mümkün değil. Sürekli sergilenen “ideal hayatlar”, markalarla özdeşleştirilen statü algısı ve sahip olmanın başarıyla eş tutulması...

Tüm bunlar, zaten kırılabilir olan zihnimizi daha da savunmasız hâle getiriyor. Anlık mutluluk hissi, tek tıkla alışverişin kolaylığı ve “kaçırırsam üzülürüm” korkusu birleştiğinde, alışveriş çoğu zaman bir ihtiyaç değil, bir kaçış biçimine dönüşüyor.



Oysa asıl sorular şunlar olmalı:
Bu alışverişi neden yapıyorum?
Bu ürüne gerçekten ihtiyacım var mı, yoksa sadece öyle mi hissediyorum?
Ve en önemlisi: Bunu karşılayacak bir bütçem var mı?

Anlık mutluluklar için yapılan harcamalar, kredi kartları arasında yürütülen “denge oyunlarına” yol açıyor. Bu durum kısa vadede geçici bir rahatlama sağlasa da uzun vadede daha büyük bir yük olarak geri dönüyor. Bugün yapılan harcamalar, yarın faiz olarak karşımıza çıkıyor.

Bu konuyu araştırırken izlediğim bir video, meselelerin ne kadar derinleşebileceğini çarpıcı bir şekilde ortaya koyuyordu. Videoda, alışveriş bağımlısı olan bir adam anlatılıyordu. Baba olmaya hazırlanan bu adamdan, eşi alışveriş sıklığını azaltmasını ve artık önceliğin çocukları olması gerektiğini rica ediyordu.



Ancak adamın verdiği tepki şaşırtıcıydı: “Çocuğumuza alınan iki paketten biri neden babasının olmasın ki?”

Bu cümle, bağımlılığın geldiği noktayı tek başına özetliyordu. Alışveriş, artık bir ihtiyacı karşılamaktan çıkmış; kimliğin, var olma duygusunun ve hatta ebeveynlik rolünün önüne geçmişti.

Mesele artık yalnızca ekonomik değil. Tüketerek mutlu olacağımıza, alarak eksiklerimizi tamamlayacağımıza, sahip olarak değer kazanacağımıza inanıyor olmamız. Oysa gerçek ihtiyaçlarımız çoğu zaman sepete eklenemeyecek kadar soyut: güven duygusu, tatmin ve anlam.

Bu yüzden bugün alışveriş yapmadan önce durup kendimize sormamız gereken sorular şunlar olabilir:

Gerçekten bir şeye mi ihtiyacım var, yoksa sadece bir şey hissetmeye mi çalışıyorum?

Bu ürün bana uzun vadeli bir mutluluk sunacak mı?



BOŞLUK KORKUSU: HEP MEŞGUL OLMA İLLÜZYONU

Modern insan boş kalmaktan neden korkuyor, hiç düşündünüz mü? Aslında bu korku, çağımızın hız ve üretkenlik kültürünün bir sonucu. Hayat öyle bir hâl aldı ki, değerimiz çoğu zaman yaptıklarımızla ölçülüyor. Çalışmak, projeler yetiştirmek, sürekli bir şeylerle meşgul olmak neredeyse bir zorunluluk gibi. Boş kalmaksa sanki zaman kaybı gibi algılanıyor. Oysa insanın düşünmeye, durmaya ve kendini dinlemeye ihtiyacı var; üretkenlik yalnızca yaptığımız işle ölçülüyor.

Bir de dijital dünyayı düşünün. Telefonlar, sosyal medya, sürekli bildirimler... Zihin artık hiç susmayan bir uğultuya alıştı. Sessizlik, durgunluk veya yalnız kalma anları çoğu zaman rahatsız edici geliyor. Bu boşluklarda kaygı, sıkıntı veya huzursuzluk hissi doğabiliyor; çünkü kendimizle baş başa kalmak çoğumuz için kolay değil.



Boş kaldığımızda düşüncelerimizle, seçimlerimizle ve hayatımızla yüzleşiyoruz. İşte bu yüzleşme çoğu zaman korkutucu olduğu için meşgul olmak, sıkça kendimizden kaçmanın bir yolu hâline geliyor.



Bir de modern yaşamın hızını ekleyin; herkes bir yerlere yetişmeye, bir şeyleri tamamlamaya çalışıyor. Boş kalmak, bu yarışta geri kalmak gibi hissettirebilir. Oysa boşluk, yenilenme ve yaratıcılığın doğduğu alan. Durgunluk, aslında zihnin ve ruhun en verimli hâline dönüştüğü anlardır.

Belki de modern insanın bu boşluk korkusunu aşmasının yolu, durmayı yeniden öğrenmekten geçiyor. Kendimize sessizlik ve dinginlik için alan açtığımızda, aslında yaşamı daha derinden deneyimliyoruz. Boşluk, korkulacak değil; keşfedilmeyi bekleyen bir iç mekân gibidir. Sürekli hareket hâlinde olmak bizi üretken kılmaz, aksine hem bedensel hem zihinsel olarak tüketir. Gerçek verimlilik, bazen hiçbir şey yapmamayı göze alabilmekte saklıdır. Çünkü insan, ancak durduğunda gerçekten duymaya; sustuğunda gerçekten anlamaya başlar.

Boşluk, aynı zamanda kendimizle yeniden bağ kurmanın da bir yoludur. Sessizliğe izin verdiğimizde, içimizdeki karmaşa yavaşça dağılır ve yerini dingin bir farkındalığa bırakır. O anda, dış dünyanın gürültüsünden uzaklaşıp kendi iç sesimizi duyarız.

Belki uzun zamandır bastırdığımız duygular, yarım kalan düşünceler veya unuttuğumuz arzular kendini hatırlatır. İşte o noktada, meşguliyetin ardında gizlenen benliğimizle yeniden karşılaşırız. Ve belki de asıl cesaret, her şeyi bırakıp o boşluğun içinde kalabilmektir. Çünkü bazen hiçbir şey yapmamak, en büyük eylemdir. Zamanın akışına karışmak yerine, onunla uyumlanmayı seçtiğimizde; üretmek, anlamak ve yaşamak arasındaki dengeyi buluruz. Boşluk artık korkutucu değil, insan olmanın doğal bir parçası hâline gelir.



SESSİZ DOSTLARIMIZIN

YAŞAM HAKKI:

SOKAKLAR HEPİMİZİN



Yazar: Kübra ATALAY

Sabah işe giderken kaldırım kenarında uyuklayan bir kedi gördünüz mü hiç? Ya da çöp atmaya giderken yavruları için ekmek bulma umuduyla çöp kutusunu karıştıran bir köpek? Biz bütün dünyayı işgal etmişken, onlar bu dünyanın gürültüsüne, soğuşuna ve çilesine bizden çok daha sessiz katlanan sakinleri.

“Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve gökyüzünde iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa hepsi sizin gibi topluluklardır. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Nihayet (hepsi) toplanıp rablerinin huzuruna getirileceklerdir.”

En'am suresi 38. Ayeti

Dinimizde açık şekilde uyarılmasına rağmen insanlar hâlâ onlara kötü davranabiliyor. Unutmamak gerekir ki sokak hayvanları sahipsiz değildir. Onlar, bizim istediğimiz zaman şiddet uygulayabileceğimiz, açlığa ve ölüme mahkûm edebileceğimiz birer

oyuncak değildir. Buna rağmen ne yazık ki çoğu zaman açlık, hastalık, soğuk ve şiddetle baş başa bırakılıyorlar. Oysa onlar da bizim gibi hissedebilen, acı çekebilen, sevgiye ve güvene ihtiyaç duyan canlılardır ve en önemlisi, bizler gibi yaşam hakları vardır.

Günümüzde sürekli tartışılan bir konu olsa da sokak hayvanları bir sorun değil; bu dünyanın doğal, hatta gerekli bir parçasıdır. Onlar yaşamın sessiz ortaklarıdır. Bir canlının sokakta doğmuş olması, onun daha değersiz olduğu anlamına gelmez. Tam tersine, her karışını istila ettiğimiz bu şehirlerde onların hayatta kalmalarını sağlamak gibi bir sorumluluğumuz vardır. Ancak ne yazık ki bu sorumluluğu yerine getirmek gerekirken, birçok insan onların yok olması gerektiği kanısını taşımaktadır. Peki, bu düşünceyi doğuran nedir, bu düşünceden nasıl kurtulacağız ve gelecek nesilleri de bu düşünceden nasıl uzaklaştıracağız?



Bana sorarsanız bu düşünceyi doğuran şey, körelmiş vicdanlarımızdır. Küçükken bir kedinin başını okşamak, yavru bir köpeğe merhametle yaklaşmak, yazın kavurucu sıcakta dışarıya bir kap su koymak... Bunların hepsi merhameti geliştirici davranışlardır. Ne yazık ki bu davranışlar giderek azalmakta; çocuklara artık öğretilmemesi ise büyük bir eksiklik. Atalarımızın dediği gibi, "Küçük kalker büyüğe bakar." Yani bazı şeylerin değişmesini istiyorsak önce işe kendimizden başlamalıyız. Büyük değişimler bekliyorsak (ki bekliyoruz) ilk adımı kendimizin atmalıyız. Her zaman dile getirdiğimiz gibi, bir kap mama, bir tas su, soğuk kış aylarında kurulmuş bir karton evle değişim başlayabilir. Küçük gibi görünen bu hareketler, o canlar için hayati önem taşımaktadır.

Gelin hep birlikte sorumluluk alalım ve geleceği merhametli çocukların elleriyle yeniden inşa edelim. Çocuklara hayvan sevgisini öğretmek, yarını değiştirmek demektir. O sokaklar, o kaldırımlar, o parklar sadece bizim değil; hepsi ortak yaşam alanlarımızdır. Bizim olduğu kadar onların da hakkı vardır. Bunu evlerimizde, okullarımızda ve anlatabileceğimiz her ortamda çocuklara anlatalım; bu canları daha fazla yok saymayalım. Çünkü bizler, anlatılanlara göre kedisini çok seven Peygamberimiz **Hz. Muhammed Mustafa'nın (A.S.)**, kedisi Müezza bir gün giysisinin ucunda uyuyakalınca ona kıyamadığı için giysisini keserek sedirden kalkmayı tercih eden bir peygamberin ümmetiyiz. Bunu yeniden hatırlayalım.

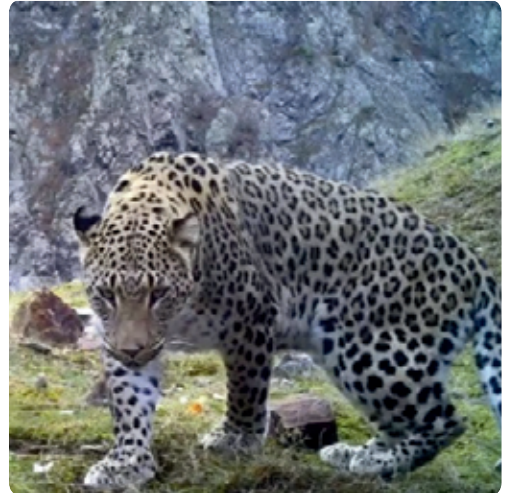
Bu konunun toplumsal bir vicdan meselesi olduğunu da unutmamalıyız. Biz değişime kendimizden başlarken, ülke genelinde bu konuda bir seferberlik ilan edilmesi ve yetkili kurumların sorumluluklarını eksiksiz yerine getirmesi gerektiğini de göz ardı etmeyelim. Sokak hayvanlarını toplumdaki uzaklaştırarak, kötü muameleye maruz bırakarak ya da canlarından olmalarına yol açarak değil; onların yaşam hakkını koruyacak kalıcı ve insani çözümler üreterek hareket edilmelidir.

Çözüm, onları toplatıp öldürmek değil; kısırlaştırma, aşılama ve tedavi çalışmalarının etkin şekilde yürütülmesidir. Aynı zamanda yasaların hayvanları bir mal değil, bir can olarak tanıması; şiddetin cezasız kalmadığı, ihmalin görmezden gelinmediği bir düzenin oluşturulması şarttır. Görmezden gelmek yerine sessiz dostlarımızın sesi olalım. Çünkü onların bizden başka kimsesi yok.





ANADOLU PARISI: EFSANEDEN GERÇEĞE



Görsel: Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi
Anadolu Parsi Projesi Çalışmaları Devam Ediyor
25.11.2024 / Yayınlayan: ISUBU Basın /Arşiv

Uzun yıllar boyunca Anadolu parsi, Türkiye’de nesli tükenmiş bir tür olarak kabul edildi. İnsanların hayvan sürülerine saldırdığı düşüncesi ve kürkünün ekonomik değer taşıması nedeniyle yoğun biçimde avlanması, bu görkemli yırtıcının doğadan silindiği algısını güçlendirdi. Son güvenilir kayıtların 1970’li yıllara dayanması, Anadolu parsini adeta bir halk hikâyesine dönüştürdü.

Bu algı, 2013 yılında Diyarbakır’da yaşanan bir olayla sarsıldı. Bir çoban tarafından öldürülen bir parsin varlığı, türün hâlâ Anadolu’da yaşıyor olabileceği ihtimalini gündeme getirdi. Daha önce farklı bölgelerden gelen benzer anlatılar somut kanıt bulunamadığı için söylence olarak değerlendirilmişti. Ancak bu gelişme, bilim dünyası ve kamu kurumları için yeni bir araştırma sürecinin kapısını araladı.



Görsel: T.C Tarım Ve Orman Bakanlığı / Doğa Koruma Ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü /Anadolu Parsı Yüzünü Bu Kez Daha Net Gösterdi 14.11.2024 / Arşiv

Fotokapanlar ve Bilimsel Bulgular

Üniversiteler tarafından yürütülen akademik çalışmaların yanı sıra, Tarım ve Orman Bakanlığı'na bağlı Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü (DKMP) de Anadolu parsına yönelik kapsamlı araştırmalar başlattı. Bu çalışmalar kapsamında, 25 Ağustos 2019'a kadar 10 erkek Anadolu parsı fotokapanlarla görüntülendi. Bu kayıtlar, bölgede dişi bireylerin ve yavruların da bulunabileceği ihtimalini güçlendirdi.

Gelişmeler üzerine 2020 yılında DKMP bünyesinde Leopar Araştırma Birimi kuruldu ve uzman bir ekip oluşturuldu. İki farklı bölgede sürdürülen izleme çalışmaları sonucunda bugüne kadar 120'ye yakın kayıt elde edildi. 2023'te son kez görüntülenen pars, 15 Eylül 2025'te yeniden fotokapana takıldı. Son olarak 6 Ocak 2026 tarihinde Şırnak'ın İdil ilçesinde vatandaşlar tarafından görüntülediğine dair bilgiler kamuoyuna yansıdı.

Anadolu Parsı Nasıl Bir Tür?

Anadolu parsı, Kedigiller (Felidae) familyasına ve Panthera cinsine ait büyük kedi türlerinden biridir. Türkiye'de günümüzde varlığı bilinen pars, vaşak, karakulak, yaban kedisi ve saz kedisi arasında en geniş yayılış alanına sahip türdür.



Boyu 200–250 cm'ye ulaşabilen Anadolu parsının ağırlığı dişilerde 35–50 kg, erkeklerde ise 45–70 kg civarındadır. Uzun ve çevik gövdesi, görece kısa bacakları ve uzun kuyruğu ile dağlık ve sarp arazilerde yaşamaya son derece uygundur.

Davranış, Yaşam Alanı ve Beslenme

Anadolu parsı iletişimini ağırlıklı olarak koku ve görsel işaretlerle kurar. İdrar püskürtme ve ağaç tırmanma gibi davranışlar, bireylerin kendi alanlarını belirlemesinde önemli rol oynar. Genellikle sarp kayalıklar ve dağlık alanlarda yaşar; insanların yaşam alanlarına inmeyen bir türdür.

Etçil olan parsın besin yelpazesinde geyik, yaban keçisi, yaban domuzu, küçük memeliler ve kuşlar bulunur. Yapılan çalışmalar, erkek bireylerin daha yoğun avlandığını ve bu nedenle dişilerinde aşınmaların daha belirgin olduğunu göstermektedir.

Koruma Statüsü ve Yasal Düzenlemeler

Anadolu parsının avlanması Türkiye'de ilk kez 2004 yılında yasaklandı ve sonraki yıllarda koruma statüsü güçlendirildi. Günümüzde Anadolu parsının tazminat bedeli 45 milyon TL olarak belirlenmiştir. Türün ya da diğer koruma altındaki hayvanların avlanması durumunda, idari para cezalarının yanı sıra 2 ila 5 yıl arasında hapis cezası da uygulanmaktadır.

Neden Tanımak Zorundayız?

Yırtıcı bir tür olmasına rağmen Anadolu parsı, ekosistemin dengesi açısından kilit bir role sahiptir. Araştırmacıların altını çizdiği temel nokta şudur: Bir türü korumanın ilk şartı, onu doğru biçimde tanımak ve topluma anlatmaktır.

Anadolu parsı, insanların yaşam alanlarına inen bir hayvan değildir. Bu nedenle yürütülen araştırmalarda hayvanların güvenliği için konum ve lokasyon bilgileri paylaşılmamaktadır. Doğru bilgiyle desteklenen toplumsal farkındalık, Anadolu parsının geleceğini korumanın en güçlü yollarından biridir.

Editör Notu:

Bu yazı, akademik makaleler, lisansüstü tez çalışmaları ve ilgili kamu kurumlarının yayımladığı bilimsel verilerden yararlanılarak hazırlanmıştır.



SAVAŞIN TAM ORTASINDA BİR MUHABİR, BİR FOTOĞRAF MAKİNESİ: **COŞKUN ARAL**



Yazar: Yunus ÖZBABALIK

İnsanoğlunun varoluş yolculuğundaki en güçlü rehberlerden biri merak duygusudur. Coşkun Aral da bu merakın izinde, 1977'den bu yana dünyanın neredeyse ayak basmadığı hiçbir coğrafyasını bırakmayarak insanların hayatta kalma mücadelesini, kültürlerini, yaşamlarını ve savaşlarını görüntüledi. Çektiği fotoğraf ve röportajları ulusal ve uluslararası medya ile ajanslara servis ederek gazeteciliğin günümüze uzanan önemli temsilcilerinden biri oldu.

1 Mayıs 1956'da Siirt'te doğan Coşkun Aral, dört buçuk yaşında metabolizma kaynaklı rahatsızlıklar, yetersiz beslenme ve ilaç eksikliği nedeniyle ciddi sağlık sorunlarıyla mücadele etti. Dönemin sağlık imkânlarının yetersizliği nedeniyle yürüme bozukluğu, eklem romatizması ve akciğerlerinden birinin işlevini yitirmesi gibi sorunlar yaşadı. Ailesi, tedavi imkânı bulabilmek için onu İstanbul'daki halasının yanına gönderdi. Oruçgazi İlkokulu'na yazdırılsa da gerekli sağlık raporları alınamayınca yeniden Siirt'e dönmek zorunda kaldı. Eğitimine burada devam eden Aral, Doğan Kardeş ve Hayat dergilerini okuyarak büyüdü. Onu uluslararası başarıya taşıyan en

önemli özellik ise meraklı ve sorgulayıcı kimliği oldu; dünyanın başka yerlerinde insanların nasıl yaşadığını öğrenme isteği onu mesleğine sıkı sıkıya bağladı.

Foto muhabirliğine 1974 yılında Günaydın ve Gün gazetelerinde başladı. 1976'dan itibaren Ekonomi ve Politika gazetesinde çalıştı. 1977'deki 1 Mayıs Olayları sırasında Savaş Ay ile birlikte çektiği fotoğraflar Sipa Press tarafından dünya basınına dağıtıldı ve ilk kez Time ile Newsweek dergilerinde yayımlandı. Ardından Sipa Press'in Türkiye muhabirliğini üstlendi. Aynı dönemde Türk Haberler Ajansı, Milliyet ve Hürriyet gazeteleri adına serbest muhabir olarak çalıştı; Hikmet Feridun Es, Ara Güler, Ergin Konuksever, Atılay Kayaoğlu ve Gökşin Sipahioğlu gibi önemli isimlerle birlikte görev yaptı.

1980 yılında Sipa Press adına ilk yurt dışı görevine çıktı. Polonya'daki Gdańsk Grevi ve İran-İrak Savaşı'ndaki çalışmalarıyla uluslararası alanda tanındı. 12 Eylül Darbesi'ne ilişkin fotoğrafları Time, Newsweek ve L'Express dergilerinde kapak olarak yayımlandı.

Dünyanın Konuştuğu Olay: Havada Korsanlarla Röportaj

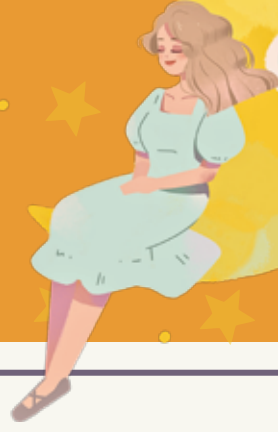
1980 yılında İstanbul'dan Ankara'ya gitmek üzere havalanan bir THY uçağı, bir süre sonra kaçırıldı ve rotası Tahran'a çevrildi. Yolculara uçağın kaçırıldığı bildirildiği o anlarda, yolculardan biri korsanları ikna ederek havadayken onlarla röportaj yaptı. O kişi Coşkun Aral'dı. 12 Eylül Darbesi'nin üzerinden henüz bir ay geçmiş, dünya ve Türkiye çalkantılı bir dönemden geçiyordu. Afganistan'ın Sovyet işgali, bölgedeki siyasi hareketleri derinden etkiliyordu. Direnişçilerle dayanışma amacı taşıyan bir grup, 14 Ekim'de İstanbul-Ankara seferini yapan uçağı kaçırmıştı. Ölüm korkusunun hâkim olduğu bu ortamda Aral'ın gerçekleştirdiği röportaj, gazetecilik tarihinde unutulmaz bir olay olarak yerini aldı ve kendisine ulusal ve uluslararası ödüller kazandırdı.



1977'den bu yana dünyayı karış karış dolaşan Aral, insanların gitmekten çekindiği coğrafyalara gitti. Lübnan, Kuzey İrlanda, İran ve Irak savaşları, görev yaptığı çatışma bölgelerinden yalnızca bazıları. Kırk yılı aşkın savaş muhabirliği boyunca defalarca ölümlerle burun buruna geldi; kaçırıldı, işkence gördü ancak mesleğinden vazgeçmedi. Çektiği fotoğraflar dünyanın önde gelen ajans ve gazetelerinde yayımlandı. Yurt içi ve yurt dışında açtığı sergiler ve hazırladığı belgesellerle birçok önemli ödül kazandı. Coşkun Aral günümüzde de dünyanın farklı bölgelerinde bağımsız ve kurumsal belgeseller üretmeye devam etmektedir. Ayrıca "Coşkun Aral Anlatıyor" adlı YouTube kanalında anılarını, gazetecilik deneyimlerini ve güncel çalışmalarını paylaşmaktadır.



GÜZELLİK UYKUDA BAŞLAR



"Su, bakım ve beslenme kadar uyku da cildin temel ihtiyacıdır."

Gün boyunca cildimiz; stres, çevresel faktörler, ekran ışığı, hava kirliliği ve yorgunlukla mücadele eder. Tüm bu etkenler cildin dengesini bozar, matlaşmasına ve hassaslaşmasına neden olur. Ancak cilt için gerçek iyileşme süreci, gece uykuya geçtiğimiz anda başlar.

Uyku sırasında vücut yalnızca dinlenmez; hücreler yenilenir, hasarlı dokular onarılır ve cilt kendini yeniden yapılandırır. Bu nedenle kaliteli ve düzenli uyku, sağlıklı, canlı ve dengeli bir cilt görünümünün en güçlü destekçilerinden biridir.



UYKU SIRASINDA CİLTTE NELER OLUR?

Uyku, cildin biyolojik ritmine uyumlu çalışan doğal bir yenilenme sürecidir. Özellikle gece saatlerinde cilt, gündüz maruz kaldığı hasarları telafi etmeye başlar.

- Hücre yenilenmesi hızlanır, hasarlı dokular onarılır.
- Kolajen üretimi artar, cildin elastikiyeti korunur.
- Nem dengesi sağlanır, cilt bariyeri güçlenir.

- Kan dolaşımı artar, cilde daha fazla oksijen taşınır.
- Kızarıklık ve hassasiyet azalır. Sabah uyandığımızda cildin daha aydınlık, daha dinlenmiş ve daha canlı görünmesinin nedeni tam olarak budur.

Bilgi KUTUSU

Gece 23.00 - 03.00 arası, cilt hücrelerinin kendini en hızlı yenilediği zaman dilimi olarak kabul edilir. Bu saatlerde alınan derin uyku, cilt sağlığı açısından büyük önem taşır.



UYKUSUZLUK CİLDİ NASIL ETKİLER?

Yetersiz ve düzensiz uyku, yalnızca yorgunluk hissine neden olmaz; cilt üzerinde de gözle görülür etkiler bırakır. Uyku eksikliği arttıkça cilt kendini yenilemekte zorlanır.

- Mat ve solgun görünüm
 - Göz altı morlukları ve şişlikler
 - Sivilce ve siyah nokta artışı
 - Erken kırışıklık oluşumu
 - Kuruluk ve hassasiyet
- Uzun süreli uykusuzluk, stres hormonlarının artmasına neden olur. Bu durum cilt dengesini bozarak yaşlanma belirtilerini hızlandırır.



SAĞLIKLI BİR UYKU İÇİN İPUÇLARI

- 7-9 saat uyumak
 - Karanlık ve serin bir ortam
 - Uyumadan önce ekran kullanımını azaltmak
 - Akşam kafein ve ağır yiyeceklerden kaçınmak
 - Düzenli uyku saatleri
- Melatonin hormonu bu süreçte kritik rol oynar; cilt yenilenmesini destekler.

Gece bakımı ve uyku ritüelleri

Gece uygulanan krem ve serumlar cilt tarafından daha iyi emilir. Uyku öncesi makyajı temizlemek, cildi arındırmak ve temiz bir yastık kullanmak sivilce ve hassasiyeti azaltır. Ilık duş, yüz masajı veya sakinleştirici ritüeller stres hormonu seviyesini düşürür ve melatonin salgısını artırır.

Hatırlatma:

Sağlıklı cilt, düzenli uyku, doğru bakım ve dengeli beslenmeyle mümkün olur. Gerçek güzellik geceleri başlar; uyku, cildin genç ve canlı kalmasının en güçlü destekçisidir.



 diyetisyensumeyyedemir

GİZLİ KAHRAMAN ZERDEÇAL

Yazar: Diyetisyen Sümeyye DEMİR

Zerdeçal herkesin mutfağında bulunan fakat toplum tarafından kullanımı pek tercih edilmeyen kullanım alanı dar bir baharattır! Eğer zerdeçalın faydaları tam anlamıyla bilinseydi, eminim ki kimse evinden eksik etmezdi. Bu yazımızda gelin zerdeçalın faydalarına birlikte bakalım.

Zerdeçalın aktif bileşeni olan kurkuminin birçok faydası bulunmaktadır. Bunlar;

- Yapılan çalışmalar düzenli kurkumin (zerdeçal) kullanımının çeşitli mekanizmalara etki ederek **kötü kolesterol (LDL), total kolesterol ve trigliserit** gibi kan yağlarını düşürürken artmasını istediğimiz **iyi kolesterolü (HDL)** arttırdığını göstermektedir.
- Karaciğerde yağ birikimiyle oluşan karaciğer yağlanması da kan yağlarını düşürerek ve karaciğerdeki mekanizmaları etkileyerek karaciğer yağlanmasını azaltmaktadır.
- Bağışıklığı artırmaktadır aynı zamanda antioksidan etkisi gösterir.
- Ruh halini ve diğer vücut fonksiyonlarını destekleyen serotonin ve dopamin düzeyini artırır sizi depresyondan korur, Alzheimer riskini azaltır.
- Cilt sağlığını destekler.
- Eklem ağrılarını iyi gelir

PEKİ ZERDEÇALI NASIL VE NE KADAR KULLANALIM?

Çorbalarınıza, yemeklerinize, yoğurtlarınıza hatta süte dahi ekleyebilirsiniz. Günde 3 tatlı kaşığı aşmayacak şekilde kullanabilirsiniz. Yapılan araştırmalarda herhangi bir zararına rastlanılmamış fakat safra kesesi ile alakalı probleminiz varsa kontrollü kullanmaya özen gösterin.



ZERDEÇALLI ŞİFA TARİFİ

ALTIN SÜT: 1 Bardak Süt İçine 1 Çay Kaşığı Zerdeçal, Yarım Çay Kaşığı Karabiber, Yarım Çay Kaşığı Tarçın Ekleyip 5 Dakika Kaynatın. Bu tarifi kışın haftada 2-3 kez tüketmekte fayda var !

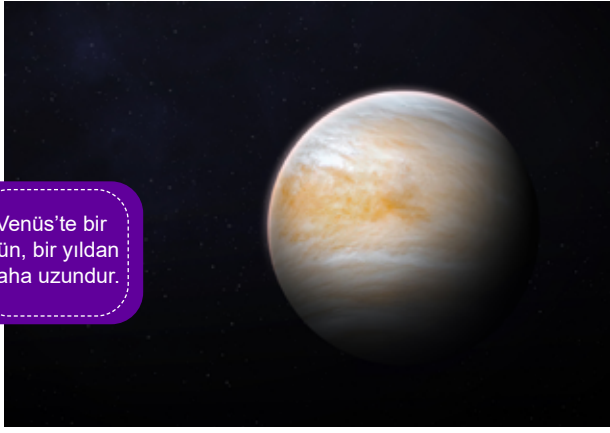
Dip not : Zerdeçal karabiberle birlikte tüketilirse etkisi 20 kat artmaktadır.

Sofralarımızdan zerdeçalı, yüzümüzden gülümsemeyi eksik etmeyelim.

BİLİYOR MUYDUNUZ?



Bir salyangoz üç yıla kadar uyuyabilir.



Venus'te bir gün, bir yıldan daha uzundur.



Köpeklerin burun izi, insanların parmak izi kadar benzersizdir.



Tavşanlar kusamaz.



Balinalar, kalp atışlarını bilinçli olarak yavaşlatabilir.



Muz, botanik olarak bir meyve değil, bir tür çilektir.



Acı biberin yakıcılığı bir tat değil, ağrı sinyalidir.



Penguenler, eşlerini tanımak için seslerini kullanır; her penguenin sesi farklıdır.

Dünya'da her saniye 1 milyon yıldırım düşmektedir.



Limon, kesildiğinde bir süre elektrik akımı üretebilir.



Ananas, aslında birden fazla meyvenin birleşmesiyle oluşur.



Aynı ses, farklı ruh hâllerinde farklı algılanabilir.



İnsan beyni, ağrı hissetmediği hâlde ağrıyı yorumlayan organdır.



Kelebekler ayaklarıyla tat alır.

Meksika'da Ölüler Günü için insanlar şeker kemiklerini boyar ve evlerine koyar.



YIĞITOĞLU

HAFRIYAT

Projenize Özel HAFRIYAT Çözümleri



HAFRIYAT



TEMEL KAZI İŞLERİ



BİNA YIKIMI



MOLOZ NAKLIYATI



ALTYAPI İŞLERİ

İletişim

0 531 843 30 85

Mehmet Akif Ersoy Mh. Çayırılar Küme Evler No:14/1 Kemalpaşa/ İzmir



YILDIRIM OTO LASTİK

- İş makineleri, kamyon, traktör ve binek araçlara özel lastik tamiri
- Lastik sökme, takma
- Çıkma lastik satışı ve montajı
- Sıcak yama ile profesyonel lastik onarımı
- Jant düzeltme ve jant kaynak işlemleri
- Delinmiş, patlamış veya aşınmış lastiklere yerinde müdahale
- Kamyon ve TIR lastiklerine ağır hizmet tipi yama ve tamir
- Oto lastik hava basınç kontrolü ve dolumu
- 7/24 mobil servis aracıyla yerinde lastik tamiri
- Uygun fiyatlı çıkma ve yeni lastik alternatifleri

iletişim
0530 589 36 85



DURAKLAR

— inşaat —



0 232 700 1907 | www.duraklar.ltd